

Život Cirkvi

Ročník 17

25-26/2010

Púť na Mariánskej hore v Levoči

Vrcholom tolerancie je ignorácia

Tá istá krajina. Ten istý čas. Ten istý argument. Láska, rodina, ľudské práva. Jedno z podujatí masívne prezentované, iné, hoci s niekoľko násobne prevyšujúcou účasťou úplne ignorované.

Family day, Deň rodiny, nechýbal na Slovensku ani tento rok. Ani tento rok ho neprijali médií inak ako s toleranciou- to znamená, že ho úplne odignorovali.

Na druhej strane dva extrémistické prejavy. Jeden sa prejavil fyzickým násilím, ten druhý mediálnym. Obe sú odsúdeniahodné.

Nie je dobré, ak niekto napadne druhého fyzickým násilím preto, že má iný názor. Takisto nie je dobré, ak niekto napáda všetkých ostatných len preto, že nezdiera jeho názor a pohľad na svet. Tentokrát stačilo málo. Sledovať novoodkúpený denník, či istú televíziu, aby každý vedel, kto je kto. Stačilo mať niekoľko desiatok zástancov na oboch stranách barikády. A konflikt bol na svete.

Je potrebné i naďalej a trpezlivo vysvetľovať. Homosexuálne cítenie nie je hriechom. Homosexuálne skutky sú však morálne nezriadené a preto hriešne. Túto pravdu je potrebné hovoriť, no bez toho, aby som chcel niekoho zraniť, alebo mu fyzicky ublížiť. Prečo? Aby deti otcov mali, aby mali mamy... Ako o tom hovorí heslo Dňa rodiny. Rodina je školou ľudskosti, v ktorej sa učíme vzájomnej láske, úcte a službe slabším. Rodinu, založenú na trvalom vzťahu medzi mužom a ženou, nemôže nič nahradiť. Hovorme to všetkým, hovorme to nahlas a hovorme me to slušne.

Takmer nulovú odozvu v médiách mala i násilná smrť talianskeho biskupa v Turecku. Mons. Padovese bol predsedom Konferencie biskupov

Turecka. Po počiatkovej snahe marginalizovať jeho smrť na ojedinelý akt násilia jeho šoféra sa médiá po zistení, že to tak nie je odmlčali. Svätý otec sa vyjadril, že jeho tragická smrť nás všetkých vydesila a bolestne zasiahla. "Zverujem jeho dušu do milosrdenstva Všemohúceho Boha, ktorý pamätá na to, ako sa angažoval - osobitne ako biskup - za pochopenie medzi náboženstvami a kultúrami a za dialóg medzi cirkvami. Jeho smrť je spomienkou na výzvu, ktorú zdieľajú všetci kresťania - byť za každých okolností odvážnymi svedkami toho, čo je dobré, vznešené a správne."

Správa o násilí podniknutom na základe náboženskej nenávisti hovorí jasnou rečou- V Európe až 75 percent takýchto útokov je vedených proti kresťanom! V Európe! Nie v Ázii, ani v Afrike. V Európe. Kresťania však na násilie neodpovedajú násilím. Je potrebné zastaviť reťaz nenávisti, ktoré, ak sa naň odpovie zlom, plodí len ďalšie násilie. To však neznamená, že máme mlčať. K tejto bolestnej téme sa vyjadrila aj slovenská poslankyňa v Európskom parlamente Anna Záborská, ktorá povedala: "Tragédia sa vysvetľuje podľa známeho receptu: mentálna nestabilita vraha. Spoločný argument používaný na vysvetlenie aj iných náboženských vražd v Turecku. Diagnóza urobená skôr, ako sa vôbec začalo vyšetrowanie. Je najjednoduchšie zaškatuľkovať celú záležitosť a potom zaradiť páchatela medzi náboženských extrémistov. Som prekvapená politickými reakciami. Okrem predsedu frakcie EPP nereagoval žiaden významný európsky politik. Poukazuje to na to, že práca médií prináša svoje ovocie: ak sa jedná o katolícku záležitosť reaguje sa podľa toho, ako to vyhovuje. Buď sa mlčí alebo sa rozpúta až nenávistná kampaň."

Ten istý meter využívajú žiaľ viacerí novinári i pri informovaní o zostavovaní vlády na Slovensku. Akonáhle sa spomenie slovo Zmluva s Vatikánom, sú to oni, ktorí chcú určovať, čo je dobré a čo zlé. Bez ohľadu na to, čo je medzinárodným záväzkom Slovenska. A nadôvažok- ak nevyšla vo voľbách „maďarská karta“ /ako dobre, že ľudia potvrdili slová mediálne odignorovaného stretnutia kardinála Erdöho a arcibiskupa Zvolenského v Bratislave, že ľudia majú viac rozumu, ako politici, ktorí sa ich snažia rozoštváť/, snažili sa použiť kartu „cirkevnu“. A tak sme sa dozvedali, kto všetko za akú formu vládnej koalície lobuje, či dokonca vyjednáva. Už mi v tom chýbal len sám Svätý Otec.

Prajem vám, drahí poslucháči, aby ste leto prežili pokojne a načerpali silu vidieť svet okolo nás reálne. Aby dovolenky, ktoré vás čakajú, boli o utužení vzťahov s ľuďmi, ktorí vám pomôžu kráčať životom s nádejou. Napriek všetkému, čo sa javí inak.

RV, Jozef Kováčik

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

V nedeľu 27.6.2010 sa na námestí sv. Petra zišlo asi 40 tisíc veriacich, aby sa spoločne s pápežom pomodlili modlitbu Anjel Pána a vypočuli si príhovor Svätého Otca:

Drahí bratia a sestry,

biblické čítania svätej omše tejto nedele mi dávajú príležitosť venovať sa téme povolania Kristom a jeho požiadavkám. Pri tejto téme som sa zastavil i pred týždňom pri príležitosti vysviacky nových kňazov Rímskej diecézy. Skutočne, kto má šťastie poznať mladého chlapca alebo dievča, ktorí zanechajú svoju rodinu, štúdiá alebo prácu, aby sa zasvätili Bohu, dobre vie, o čo ide, lebo má pred sebou živý príklad radikálnej odpovede na Božie volanie. Je to jedna z najkrajších skúseností, ktoré sa dejú v Cirkvi: vidieť, dotknúť sa rukou Pánovho pôsobenia v živote ľudí; zakúsiť, že Boh nie je abstraktnou skutočnosťou, ale skutočnosťou tak veľkou a silnou, že presahujúcim spôsobom naplnia srdce človeka, že je osobou žijúcou a blízkou, ktorá nás miluje a chce byť milovaná.

Evanjelista Lukáš nám predstavuje Ježiša, ako počas cesty do Jeruzalema stretá niektorých mužov, pravdepodobne mladých, ktorí sľubujú, že ho budú nasledovať, kamkoľvek pôjde. Ježiš je voči nim veľmi náročný. Upozorňuje ich, že „Syn človeka“, ktorým je on, Mesiáš, „nemá kde hlavu skloniť.“ To znamená, že nemá vlastné stabilné bydlisko a kto sa rozhodne pracovať s ním na Božom poli, nemôže sa obzerať naspäť (porov. Lk 9,57-58.61-62). Inému, naopak, sám Kristus povie: „Nasleduj

ma,“ vyžadujúc jasné prerušenie spojenia s rodinou (porov. Lk 9,59-60). Tieto požiadavky sa môžu zdať príliš tvrdé, ale v skutočnosti vyjadrujú novosť a absolútnu prioritu Božieho kráľovstva, ktoré je prítomné v samotnej osobe Ježiša Krista. V konečnom dôsledku ide o radikálnosť spôsobenú Božou láskou, voči ktorej je Ježiš poslušný ako prvý. Kto sa vzdá všetkého, dokonca seba samého, aby nasledoval Ježiša, vkročí do novej dimenzie slobody, ktorú sv. Pavol definuje ako „duchovný život“ (porov. Gal 5,16). „Kristus nás oslobodil pre slobodu!“ – píše apoštol a vysvetľuje, že táto nová forma slobody získaná Kristom spočíva vo „vzájomnej službe jedných voči druhým“ (porov. Gal 5,1.13). Sloboda a láska súvisia. A naopak, poslušnosť voči vlastnému egoizmu vedie k rivalite a ku konfliktom.

Drahí priatelia, blíži sa koniec mesiaca júna, ktorý charakterizuje úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Práve na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho sme si spolu s kňazmi z celého sveta obnovili naše úsilie o posvätenie. Dnes chcem pozvať všetkých ku kontemplácii tajomstva božsko-ludského Srdca Pána Ježiša, aby sme čerpali zo samotného zdroja Božej lásky. Kto upriamuje svoj zrak na toto Srdce, prebodnuté a stále otvorené z lásky k nám, cíti pravdivosť tohto zvolania: „Ty, Pane, si moje jediné dobro.“ (Responz.) Je pripravený zanechať všetko, aby nasledoval Pána. Mária, ktorá si bez výhrad odpovedala na Božie volanie, pros za nás!

RV, Peter Dufka

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána, pápež pozdravil pútnikov aj po slovensky

Vatikán (29. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa napoludnie s veriacimi na Námestí sv. Petra pomodlil Anjel Pána.

Drahí bratia a sestry,

Rímska cirkev dnes slávi svoje posvätné korene, apoštolov Petra a Pavla, ktorých relikvie sú uchovávané v dvoch im zasvätených bazilikách, ktoré sú ozdobou celého mesta, tak drahého miestnym kresťanom i pútnikom. Slávnosť sa začala včera večer modlitbou prvých vešpier v Bazilike sv. Pavla za hradbami. Liturgia tohto dňa podáva Petrovo vyznanie viery v Ježiša: „Ty si Mesiáš, Syn Boha živého“ (Mt 16,16). Nie je to prehlásenie, ktoré by bolo plodom rozumovej úvahy, ale Otcovo zjavenie pokornému rybárovi z Galileji, ako potvrdzuje sám Ježiš slovami: „Nezjavilo ti to telo a krv“ (Mt 16,17). Šimon Peter je natoľko blízky Pánovi, že sa sám stáva skalou viery a lásky, na ktorej Ježiš vybudoval svoju Cirkev a „urobil ju mocnejšou než samotné nebo“, ako poznamenáva svätý Ján Chryzostom (Hom. in Matthaëum 54, 2: PG 58,535). Pán skutočne končí prehlásením: „Čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi“ (Mt 16,19).

Svätý Pavol, ktorého dvetisícročné výročie narodenia sme nedávno oslávili, s milosťou Božou širil evanjelium rozsievaním slova pravdy a spásy medzi pohanskými národmi. Dvaja svätí patróni Ríma, napriek tomu, že dostali od Boha rôzne charizmy a poslania, ktoré mali plniť, sú spoločným základom jednej, svätej, všeobecnej a apoštolskej Cirkvi, „trvale otvorenej pre misijnú a ekumenickú dynamiku, pretože bola poslaná hlásať svetu a dosvedčovať, aktualizovať a šíriť mystérium spoločenstva, ktoré ho ustanovuje“ (Kongregácia pre náuku viery, *Communio* notio, 4, vyd. 28. mája 1992). Preto som dnes dopoludnia počas svätej omše vo Bazilike sv. Petra odovzdal 38 metropolitným arcibiskupom pálium, ktoré symbolizuje spoločenstvo s rímskym biskupom, ako aj poslanie s láskou viesť jediné Kristovo stádo. Pri tejto slávnostnej príležitosti chcem tiež zo srdca poďakovať delegácii ekumenického patriarchátu za svedectvo duchovného zväzku medzi Cirkvou Ríma a Konštantínopolskou cirkvou.

Príklad apoštolov Petra a Pavla nech osvieti myseľ a zažne v srdciach veriacich túžbu plniť Božiu vôľu, aby Cirkev putujúca na zemi bola stále vernejšia svojmu Pánovi. Obráťme sa s dôverou k Panne Márii, Kráľovnej apoš-

tolov, ktorá z neba vedie a podporuje putovanie Božieho ľudu.“

Po modlitbe sa vo viacerých jazykoch a tiež po slovensky prihovoral aj asi 70 pútnikom zo Slovenska, s ohľadom na to, že medzi novými držiteľmi pália bol aj nový košický arcibiskup-metropolita Mons. Bernard Bober.

„S láskou pozdravujem slovenských pútnikov, osobitne z Košickej arcidiecézy. Bratia a sestry, dnešný obrad udelenia pália je výzvou k budovaniu a upevňovaniu živého spoločenstva Božieho ľudu vo viere a v láske. Zo srdca vás žehnám. Pochválený buď Ježiš Kristus!“ **-pd-**

Benedikt XVI. navštívil rímske Centrum dona Orioneho na Monte Mario

Vatikán (24. júna, RV) - Pápež Benedikt XVI. vo štvrtok predpoludním navštívil rímske Centrum dona Orioneho na Monte Mario, kde požehnal sochu Panny Márie. Vo svojom príhovore pri tejto príležitosti vyzdvihol mariánsku úctu a charitatívnu činnosť tohto centra:

„Na tento pahorok sa vrátila, aby bdela nad našim mestom majestátna socha Panny Márie, ktorá bola zhozená pred niekoľkými mesiacmi silným vetrom“. Svätý Otec osobitne pozdravil dona Flavia Peloseho, novozvoleného vedúceho diela dona Orioneho, ako i všetkých ktorí pracujú v tejto inštitúcii, zameranej na službu mladým a trpiacim. Ďalej povedal:

„Rád som prijal pozvanie a zjednotil sa s vami vo vzdávaní úcty Panne Márii „Salus populi romani“, znázornenej v tejto nádhernej soche, tak drahej rímskemu ľudu. Je to socha, ktorá pamätá dramatické a prozreteľnostné momenty zapísané v histórii a povedomí mesta. Skutočne, ona je spojená s pahorkom Monte Mario od roku 1953 a sľubom ľudu počas II. svetovej vojny, keď nebezpečenstvo ohrozovalo osud Ríma. Rímske dielo dona Orioneho v tom čase dalo podnet k zozbieraní podpisov, ktorými sa viac ako milión obyvateľov mesta zasvätilo Panne Márii. Ctihodný Pius XII. prijal túto nábožnú iniciatívu ľudu, ktorý sa zveril Márii sľubom, vysloveným 4. júna 1944 pred obrazom Madonna del Divino Amore (Madony Božej lásky). Práve v tento deň došlo k mierovému oslobodeniu Ríma. Ako neobnoviť i dnes spolu s vami, drahí rímski priatelia, toto gesto oddanosti Márii „Salus populi romani“, požehnaním tejto krásnej sochy?“

Potom pápež poukázal na dielo Luigiho Orioneho, ktoré charakterizuje výrazná charitatívna činnosť, pre postihnuté a osirelé deti na pahorku Monte Mario. Program Luigio Orioneho, ktorý vystihuje heslo „Iba láska zachráni svet“ nadobudol v tomto centre konkrétnu podobu a stal sa takto znamením nádeje pre mesto Rím. Don Oriene žil jasne a nadšene to, čo je úlohou Cirkvi. Touto úlohou je žiť lásku a tak umožniť Božiemu svetlu, aby vstúpilo do sveta. Túto misiu zanechal svojim nasle-

dovníkom ako duchovnú a apoštolskú cestu v presvedčení, že „charita otvára oči viery a zohrieva srdcia láskou k Bohu“. V závere svojho príhovoru Svätý Otec vyzval k pokračovaniu v tejto charismatickej službe, pretože - ako hovorieval Don Oriene: „charita je najlepšia apológia katolíckej viery“. „Láska priťahuje, poháňa, vedie k viere a nádeji“.

Benedikt XVI. klauzúrnym sestrám dominikánkam na Monte Mario

Svätý Otec sa po návšteve rímskeho „Centra dona Orioneho“ zastavil v Dominikánskom kláštore ružencovej Panny Márie na Monte Mario. Predsedal tam slávnostnej modlitbe dňa v komunite klauzúrnych sestier. V ich kláštore je uchovávaná antická ikona takzvanej Madony sv. Lukáša zo VII. storočia, ako aj vzácne relikvie sv. Dominika, sv. Kataríny Sienskej a ďalších svätých a svätíc dominikánskeho rádu. Počas spoločnej chórovej modlitby breviára, takzvanej Ora Media, Svätý Otec pozdravil sestry zopakujúc slová 4. verša Žalmu 125: „Pane, dobre rob dobrým a tým, čo majú srdce úprimné“ a pokračoval:

„S veľkou radosťou som prijal pozvanie na návštevu tohto kláštora, s cieľom zotrvať s vami pri nohách Panny Márie. Skrze túto chórovú modlitbu, ktorá nachádza svoje vyvrcholenie v dennej účasti na eucharistickej obete, vaše zasvätenie Pánovi v tichosti a utiahnutosti sa stáva úrodným a plodným, a to nielen pokiaľ ide o cestu osobného posvätenia a očisty, ale aj vzhľadom na apoštolát príhovorov za celú Cirkev, aby sa mohla pred Pána dostať čistá a svätá. Vy, ktoré dobre poznáte účinok modlitby, zakúšate každý deň, koľko milostí je možné prostredníctvom nej získať pre posvätenie Cirkvi.“

Svätý Otec ďalej povzbudil sestry k vd'ačnosti za dar rehoľného povolania formou kontemplatívneho života, ktorý získali z rúk svätého Dominika. Pretože „ako vd'aka srdcu koluje krv po celom tele a udržiava ho pri živote, tak skrytý život s Kristom, pretkávaný prácou a modlitbou, pomáha udržiavať pri živote Cirkev“ – povedal Svätý Otec a pokračoval:

„Vedzte teda, drahé sestry, že vo všetkom, čo robíte, počnúc jednotlivými chvíľkami modlitby, vaše srdce je stále poháňané túžbou milovať Boha. To je horizont vášho pozemského putovania! Toto je váš cieľ! Pre toto ste sa rozhodli žiť v ústraní a zrieknutí sa pozemských dohier, pre túžbu po najvyššom dobre, ktorému sa nič nevyrovná, pre vzácnu perlu, ktorá stojí za to, aby sme sa kvôli nej vzdali všetkého, čo vlastníme.“

V závere príhovoru Svätý Otec povzbudil sestry, aby denne opakovali svoje „áno“ Božím plánom s rovnakou pokorou, s akou vyslovila svoje „áno“ Panna Mária:

„Ona, ktorá mlčky prijala Božie Slovo, nech vás denne sprevádza vo vašom panenskom zasvätení, aby ste mohli zažiť hlbokú intimitu, akú s Kristom zažila ona. Zverujúc vás jej materskej ochrane, ako aj ochrane sv. Dominika, sv. Kataríny Sienskej a mnohých svätých dominikánskeho rádu, udeľujem vám všetkým apoštolské požehnanie, ktoré rád rozšírim na ľudí, čo sa spoliehajú na vaše modlitby.“ **-jak, pd-**

Katechéza Benedikta XVI.: Svätý Jozef Cafasso

Vatikán (30. júna, RV) – Drahí bratia a sestry, prednávanom sme ukončili Kňazský rok: čas milosti, ktorý priniesol a ešte prinesie vzácne ovocie pre Cirkev; príležitosť na to, aby sme vo svojich modlitbách pamätali na všetkých, čo odpovedali na toto neobyčajné povolanie. Pri tomto našom putovaní nás ako vzory a orodovníci sprevádzali svätý arský farár a ďalšie postavy svätých kňazov, ktorí boli skutočným svetlom v dejinách Cirkvi. Dnes, ako som naznačil minulú stredu, by som rád pripomenul ďalšiu postavu kňaza, ktorý vyniká v skupine „sociálnych svätcov“ žijúcich v Turíne deväťnásteho storočia: je to svätý Jozef Cafasso.

Je naozaj vhodné spomenúť si na tohto svätca – aj preto, že práve minulý týždeň uplynulo 150 rokov od jeho smrti: zomrel v najväčšom meste Piemontu 23. júna 1860 vo veku 49 rokov. Rád by som okrem toho pripomenul, že pápež Pius XI, keď 1. novembra 1924 potvrdil zázraky potrebné pre kanonizáciu svätého Jána Máriu Vianneya a publikoval dekréty autorizujúce beatifikáciu Jozefa Cafassu, priblížil tieto dve kňazské postavy nasledujúcimi slovami: „Vďaka osobitnému a štedrému rozhodnutiu Božej dobroty uzreli sme na horizonte Katolíckej Cirkvi východ týchto dvoch nových hviezd, farára z Arsu a ctihodného Božieho služobníka, Jozefa Caffassu. Práve tieto dve obdivuhodné, prozreteľnosťou obdarené postavy sa nám dnes predstavujú: malá, skromná, jednoduchá, no mimoriadne slávna postava arského farára, a veľká, výnimočná a obdivuhodná postava kňaza, učiteľa a vychovávateľa kňazov, ctihodného Jozefa Cafassu.“ Sú to teda okolnosti, ktoré nám poskytujú príležitosť, aby sme si priblížili stále aktuálne posolstvo, ktoré vychádza zo života tohto svätého. Nebol správcom farnosti ako svätý arský farár, ale bol vychovávateľom farárov a diecéznych kňazov – dokonca aj svätých kňazov – medzi ktorých patrila aj svätý Ján Bosko. Nezaložil rehoľné inštitúty ako iní svätí kňazi žijúci v Piemonte v 19. storočí, pretože jeho inštitútom bola „škola kňazského života a svätosti“, ktorú viedol prostredníctvom vlastného príkladu a vyučovania v „Cirkevnom konvikte svätého Františka z Assisi v Turíne“.

Jozef Cafasso sa narodil v Castelnovo d’Asti, v rodnom kraji svätého Jána Boska, 15. januára 1811. Bol tretím zo štyroch detí. Jeho najmladším súrodencom bola sestra Marianna, ktorá sa stala matkou blahoslaveného Jozefa Allamana, zakladateľa Misionárov a Misionárov Panny Márie Útechy. Narodil sa v Piemonte 19. storočia, ktorý bol poznačený ťažkými sociálnymi problémami, ale aj životom mnohých svätcov, čo sa zo všetkých síl snažili o nápravu. Spájala ich bezhraničná láska ku Kristovi a hlboká láska k chudobným: Pánova milosť dokáže šíriť a rozmnožovať semienka svätosti! Cafasso dokončil svoje stredoškolské štúdiá ako aj dvojročné štúdium filozofie v kolégiu v Chieri, odkiaľ v roku 1830 prešiel do kňazského seminára, kde

ho v roku 1833 vysvätili za kňaza. O štyri mesiace vstúpil inštitúcie, ktorá sa pre neho stala hlavnou a jedinou „etapou“ kňazského života: bol to Cirkevný konvikt svätého Františka z Assisi v Turíne.“

Vstúpil tam, aby napredoval k dokonalosti v pastoračnej službe a aby zúrodnil vlahy, ktoré mal pre duchovného vodcu a svoj veľký zmysel pre lásku. Konvikt nebol len školou morálnej teológie, do ktorej prichádzali najmä mladí kňazi z vidieka, aby sa naučili sponedať a kázať; bola to skutočná škola kňazského života, v ktorej sa kňazi formovali v duchovnosti svätého Ignáca z Loyoly a v morálnej a pastoračnej teológii veľkého biskupa svätého Alfonza Máriu de’Liguori. Typ kňaza, s ktorým sa Cafasso stretol v konvikte a ktorý on sám – predovšetkým ako rektor – neskôr presadzoval ako vzorový, bol typ ozajstného dobrého pastiera s bohatým vnútorným životom a hlbokým zápalom pre pastoračnú starostlivosť: verný modlitbe, snaživý v kázaní a katechéze, oddaný sláveniu Eucharistie a službe sviatosti zmierenia podľa príkladu, ktorý stelesňovali svätý Karol Boromejský a svätý František Saleský a ktorý predkladal aj Tridentský koncil. Svätý Ján Bosko zhrnul celý zmysel výchovnej činnosti v konvikte týmto pekným vyjadrením: „v konvikte nás naučili byť kňazmi“.

Svätý Jozef Cafasso sa snažil vkladať tento ideál do výchovy mladých kňazov, aby sa aj oni, každý jeden z nich, stávali vychovávateľmi ďalších kňazov, rehoľníkov a laikov, tvoriac ďalšie ohnivé neobyčajnej, veľmi účinnej reťaze. Zo svojej katedry morálnej teológie učil kňazov byť dobrými sponedníkmi a duchovnými vodcami, starajúcimi sa o skutočné duchovné dobro osôb, zachovávajúcimi rovnováhu medzi poukazovaním na Božie milosrdenstvo a na živú a prenikavú citlivosť na spáchané hriechy. Pre učiteľa Cafassu, ako si spomína svätý Ján Bosko, boli hlavnými čnosťami tieto tri: pokoj, rozvaha a obozretnosť. Skúškou správnosti odovzdaného učenia bola pre neho vždy sviatosť zmierenia, ktorej venoval mnohé hodiny denne: prichádzali k nemu biskupi, kňazi, rehoľníci, poprední laici i jednoduchí ľudia: každému vedel venovať potrebný čas. Bol rozumným radcom a duchovným vodcom mnohých, ktorí sa neskôr stali svätcami a zakladateľmi rehoľných inštitútov. Jeho učenie nebolo nikdy abstraktné, založené len na knihách, ktoré sa v tých časoch používali, ale vychádzalo zo živej skúsenosti Božieho milosrdenstva a z hlbokého poznania ľudského ducha získaného prostredníctvom dlhého času, ktorý strávil v sponednici a pri duchovnom vedení: jeho škola bola opravdivou školou kňazského života.

Jeho tajomstvo bolo jednoduché: byť Božím mužom; v malých každodenných skutkoch robiť „to, čo môže slúžiť na väčšiu slávu Božiu a pre osôb duší“. Bezhraničným spôsobom miloval Pána, nechal sa viesť dobre zakorenenou vierou, posilňovaný hlbokou a dlhou modlitbou: snažil sa o úprimnú lásku ku všetkým.

Poznal morálnu teológiu, ale poznal aj situáciu a srdce ľudu, o ktorý sa staral ako dobrý pastier. Tí, čo mali tú milosť, aby sa dostali do jeho blízkosti, boli ňou pretvorení na dobrých pastierov a dobrých spovedníkov. Všetkým kňazom jasne poukazoval na svätosť, ktorú bolo potrebné dosiahnuť práve v pastoračnej službe. Blahoslavený don Klement Marchisio, zakladateľ Dcéry svätého Jozefa, raz povedal: „Vstúpil som do konviktu ako veľký uličník a ľahkomyselník: nevedel som, čo to znamená byť kňazom; no vyšiel som z neho celkom zmenený: spoznal som a prijal kňazskú dôstojnosť.“

Koľko len bolo kňazov, ktorých v konvikte vychovával a potom duchovne sprevádzal! Medzi nimi, ako som už spomenul, vyniká svätý Ján Bosko, ktorý ho mal za duchovného vodcu dobrých 25 rokov – od roku 1835 do roku 1860: najskôr ako bohoslovec, potom ako kňaz a napokon ako zakladateľ. Vo všetkých dôležitých životných rozhodnutiach mal don Bosko ako poradcu a vodcu práve Jozefa Cafassu – vždy však veľmi presným spôsobom: Cafasso sa nikdy nesnažil vychovávať v don Boskovi učeníka „na svoj obraz a podobu“ a don Bosko nekopiroval Cafassu; nasledoval ho, samozrejme, v ľudských a kňazských čnostiach – nazval ho dokonca „vzorom kňazského života“ – avšak zachovajúc si svoje vlastné postoje a svoje osobitné povolanie. Tu vidno múdrosť duchovného vodcu a inteligenciu jeho učeníka: učiteľ sa nenanucoval, rešpektoval osobnosť žiaka a pomáhal mu, aby vedel správne interpretovať Božiu vôľu. Drahí priatelia, toto je vzácne poučenie pre všetkých, ktorí sa venujú formácii a výchove mladých generácií a je to aj silný poukaz na to, ako veľmi je dôležité mať vo svojom živote duchovného vodcu, ktorý nám pomôže pochopiť, čo Boh od nás chce. Jednoduchým, no hlbokým spôsobom náš svätec hovorieval: „Celá svätosť, dokonalosť a prospech človeka sa nachádza v dokonalom plnení Božej vôle (...). Boli by sme šťastní, keby sme dokázali vložiť svoje srdce do srdca Božieho, zjednotiť naše túžby a našu vôľu s jeho vôľou do takej miery, že by sme s ním vytvorili jedno srdce a jednu dušu: chcieť to, čo chce Boh a chcieť to takým spôsobom, v takom čase a v takých okolnostiach, v akých to chce on a chcieť to všetko len preto, lebo to tak chce Boh“.

Ešte jeden znak však charakterizuje službu nášho svätca: pozornosť venovaná tým najbiednejším, predovšetkým väzňom, ktorí v Turíne 19. storočia žili v neľudských podmienkach. Aj v tejto osobitnej službe, ktorú vykonával viac než dvadsať rokov, bol vždy dobrým pastierom, chápaným a súcitným: mal vlastnosti, ktoré si väzni veľmi vážili a jeho úprimná láska, ktorá pochádzala od samého Boha, si ich podmaňovala. Už len jeho prítomnosť spôsobovala mnoho dobra: povzbudzoval, dotýkal sa srdca zatvrdnutých životnými okolnosťami a predovšetkým osvetľoval a burcoval ľahostajné svedomia. Na začiatku svojej služby medzi väzňami prednášal dlhé kázne, ktorými sa obracal takmer na celé osadenstvo väznice. Postupom času však uprednostnil drobnú katechézu, ktorú robil počas

rozhovorov a osobných stretnutí. Rešpektujúc životný príbeh každého, dokázal predstaviť veľké témy kresťanského života. Hovorieval o dôvere v Boha, o prijímaní jeho svätej vôle, o účinnosti modlitby a sviatostí, ktorej podmienkou je spoveď, stretnutie s Bohom, čo sa pre nás stal nekonečným Milosrdenstvom. Odsúdeným na smrť venoval najosobitnejšiu ľudskú a duchovnú starostlivosť. Na popravisko odprevadil po svätej spovedi a svätom prijímaní 57 odsúdených na smrť. Sprewádzal ich s hlbokou láskou až do posledného dychu ich pozemskej existencie.

Zomrel 23. júna 1860. Mal za sebou život celkom odovzdaný Pánovi a strávený v službe bližnému. Môj predchodca, ctihodný Boží služobník pápež Pius XII. ho 9. apríla 1948 vyhlásil za patróna talianskych väzňov a v apoštolskej exhortácii *Menti nostrae* z 23. septembra 1950 ho predstavil ako vzor kňazov, ktorí sa venujú spovedaniu a duchovnému vedeniu.

Drahí bratia a sestry, svätý Jozef Cafasso nech je pre každého výzvou zintenzívniť putovanie k svätosti, k dokonalosti kresťanského života. Predovšetkým kňazom nech pripomenie dôležitosť času, ktorý venujú sviatosti zmierenia a duchovnému vedeniu. Nám všetkým zasa pozornosť, ktorú máme venovať tým najbiednejším. Nech nám pomáha orodovanie Blahoslavenej Panny Márie, našej Tešiteľky, našej nádeje.

Preklad: Martin Kramara

Benedikt XVI. brazílskym biskupom: Pomáhajte veriacim prežívať radosť z viery

Vatikán (19. júna, RV) – Benedikt XVI. prijal na audiencii skupinu brazílskych biskupov v rámci úradnej návštevy *Ad limina apostolorum*. Vo svojom príhovore ich povzbudil, aby pomáhali svojim veriacim prežívať radosť z viery, radosť z toho, že sa môžu cítiť byť osobne milovaní Bohom a zdôraznil dôležitosť vzťahu medzi veriacimi a ich pastiermi. Pozastavil sa pri troch hlavných úlohách biskupov: učiť, posväcovať a viesť Boží ľud.

„Cirkev má veľkú úlohu chrániť a živiť vieru Božieho ľudu a pripomínať veriacim, že mocou krstu sú povolani byť učeníkmi a ohlasovateľmi Ježiša Krista“, pripomenul pápež brazílskym biskupom a pokračoval: „Úloha posväcovať, ktorú ste dostali, vás pobáda, aby ste podporovali modlitbu v ľudskej spoločnosti, ktorá je neustále zaneprázdnená, ohlušená a zabúda na Boha“. Na margo úlohy viesť Boží ľud Svätý Otec poznamenal, že biskupi sú povolani spravovať a usmerňovať život Božieho ľudu „prostredníctvom pravidiel, usmernení a odporúčaní“. Je to dôležitá úloha pre diecéznu komunitu, aby zostala jednotná vo viere a láske s rímskym biskupom a s celou Cirkvou.

-jak-

Benedikt XVI. prijal na audiencii členov Kruhu sv. Petra

Vatikán (26. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii členov tzv. Kruhu sv. Petra, charitatívnej organizácie, ktorá bola založená vo Vatikáne v roku 1869. V úvode svojho príhovoru pozdravil 45 členú delegáciu spoločenstva na čele s jeho generálnym predsedom, ktorým je vojvoda Leopoldo Torlonia a vyjadril vďačnosť za ich ušľachtilé dielo v službe Cirkvi.

Spomenul sv. Jána Mária Vianneya ako vzor života podľa evanjelia, ktorý je príkladom nielen pre kňazov, ale aj pre laikov, zvlášť tých, ktorí sú zaangažovaní do práce na širokom poli dobročinnnej milosrdnej lásky.

„Jeho príklad nech predstavuje pre vás, drahí členovia Kruhu sv. Petra, pozvanie mať dokorán otvorené náručie pre každého, kto potrebuje hmatateľné znamenie solidarity. Pokračujte v tomto poslaní byť takýmto konkrétnym znamením lásky pápeža voči tým, čo sa nachádzajú v núdzi materiálnej či duchovnej, ako aj voči pútnikom, ktorí prichádzajú do Ríma z rôznych strán sveta, aby navštívili hroby apoštolov a stretli sa s nástupcom sv. Petra.“

Svätý Otec ďalej vyzdvihol skutočnosť, že idúc v ústrety potrebám menej šťastných, sú členovia Kruhu sv. Petra poslami nádeje, ktorá pramení z viery a z osobného vzťahu k Pánovi. Povzbudil ich, aby čerpajú silu a radosť z modlitby naďalej v duchu ich hesla - „modlitba, činnosť, obeta“ - prinášali hojné plody dobra spoločenstvu kresťanov, ako aj civilnej spoločnosti. V závere príhovoru pápež Benedikt XVI. dodal:

„Zverujem vaše snahy, zámery a všetky iniciatívy pod materskú ochranu Panny Márie, Salus Populi Romani (Ochrankyne rímskeho ľudu), aby sprevádzala vaše kroky, a tak z vás robila stále presvedčivejšie nástroje lásky a tvorcov pokoja vo všetkých oblastiach, kde sa koná vaša záslužná činnosť. Týmto sa dovolávam príhovoru svätých Petra a Pavla a rád udeľujem každému z vás, vašim rodinám a všetkým, ktorých stretnete vo svojej každodennej službe osobitné apoštolské požehnanie.“ -**jak**

Benedikt XVI. sa stretol so zástupcami Ekumenického patriarchátu Konštantínopolu

Vatikán (28. júna, RV) – „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca“ (Kol 1,2) – týmito slovami pozdravil Svätý Otec delegáciu Ekumenického patriarchátu Konštantínopolu, ktorú prijal na osobitnej audiencii pondelok predpoludním. Zástupcovia patriarchátu prišli do Ríma pri príležitosti slávnosti apoštolov sv. Petra a sv. Pavla. Večer sa zúčastnia na slávnostných večerách so Svätým Otcom v Bazilike sv. Pavla za hradbami. Zajtra sa zúčastnia na

slávnostnej svätej omši v Bazilike sv. Petra. V príhovore vyzdvihol pápež spoločné vzťahy, ktoré charakterizuje „vzájomná dôvera, úcta a bratstvo“, ako o tom svedčia mnohé stretnutia, ktoré sa konali počas tohto roku. Toto všetko je podľa neho nádejou, že dialóg medzi Katolíckou a Pravoslávnu cirkvou bude pokračovať smerujúc k významným pokrokom, aj v práci Medzinárodnej komisie pre teologický dialóg, po jej októbrovom zasadnutí v Paphose na tému „Úloha biskupa Ríma v spoločenstve Cirkvi v prvom miléniu“. V tejto súvislosti vyjadril Svätý Otec nádej, že po tejto začatej ceste bude komisia kráčať aj na blízkom sa stretnutí vo Viedni.

V súvislosti s októbrovou Synodou biskupov pre Blízky východ Svätý Otec vyjadril presvedčenie, že téme ekumenickej spolupráce medzi kresťanmi tejto oblasti bude venovaná veľká pozornosť. „Ťažkosti, ktoré kresťania na Blízkom východe prežívajú, sú v rozsiahlej miere spoločné pre všetkých: život menšiny a túžba po skutočnej náboženskej slobode a pokoji. Je potrebný dialóg s islamskými a židovskými spoločenstvami. V tomto kontexte s potešením privítam bratskú delegáciu, ktorú Ekumenický patriarchát vyšle ako účastníkov prác synodálneho zasadnutia“ – dodal Benedikt XVI. -**sg-**

Benedikt XVI. belgickému arcibiskupovi: Prekvapenie a poľutovanie

Vatikán (28. júna, RV) - Benedikt XVI. zaslal list belgickému arcibiskupovi Bruselu - Mechelenu, Mons. Andréovi Josephovi Léonardovi. Vyjadruje v ňom prekvapenie a poľutovanie nad spôsobom, akým belgická polícia uskutočnila uplynulý štvrtok prehliadku arcibiskupstva ako i katedrály v Mechelene. V liste píše:

„V tejto smutnej chvíli chcem vyjadriť osobitnú blízkosť a solidaritu vám a všetkým biskupom belgickej Cirkvi v súvislosti s prekvapivým a poľutovaniahodným spôsobom, akým boli vykonané prehliadky v katedrále v Mechelene a na arcibiskupstve, kde boli zhromaždení belgickí biskupi na plenárnom zasadnutí, ktoré sa malo okrem iného zaoberať záležitosťami súvisiacimi so zneužívaním mladistvých niektorými členmi kléru. Už niekoľkokrát som sám zdôraznil, že tieto závažné delikty je potrebné riešiť podľa občianskeho i kánonického práva s prihliadnutím na obojstrannú špecifickosť a autonómiu. Dúfam, že v tomto zmysle budú postupovať orgány spravodlivosti, aby boli zaručené základné práva osôb a inštitúcií s rešpektom voči obetiam, v uznaní bez predsudkov zo strany tých, ktorí s nimi spolupracujú, a v odmietnutí všetkého toho, čo zatemňuje ušľachtilé poslanie, ktoré im bolo zverené. S uistením, že v modlitbách každodenne sprevádzam cestu tamojšej Cirkvi, udeľujem vám moje vrúcne Apoštolské požehnanie.“ -**pd-**

Menovanie sekretára Pápežskej rady „Cor Unum“

Vatikán (22. júna, RV) – Svätý Otec vymenoval sekretára Pápežskej rady „Cor Unum“, ktorým sa stal Mons. Giovanni Pietro Dal Toso, doterajší podsekretár tohto dikastéria.

Mons. Giovanni Pietro Dal Toso sa narodil v roku 1964, za kňaza diecézy Bolzano-Bressanone bol vysvätený v roku 1989. Študoval teológiu v Rakúskom Innsbrucku, na Pápežskej Gregorovej univerzite v Ríme dosiahol doktorát z filozofie a pokračoval v štúdiu cirkevného práva na Pápežskej lateránskej univerzite. Od roku 1996 je oficiálom Pápežskej rady „Cor Unum“ a od roku 2004 jej podsekretárom. **-jak-**

Mons. Kurt Koch je novým predsedom Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov

Vatikán (1. júla, RV) – Pápež Benedikt XVI. dnes vymenoval nového predsedu Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov. Stal sa ním Mons. Kurt Koch, doterajší biskup Bazileja. Súčasne prijal rezignáciu kardinála Waltera Kaspera doterajšieho predsedu tohto dikastéria, ktorý odstúpil z dôvodu vysokého veku. **-pd-**

Benedikt XVI. ohlásil zriadenie novej Pápežskej rady

Vatikán (29. júna, RV) – Benedikt XVI. ohlásil v homílii počas slávnosti prvých vešpier v Bazilike sv. Pavla za hradbami k Sviatku svätých apoštolov Petra a Pavla, zriadenie novej Pápežskej rady, ktorá by sa mala zaoberať obnovou evanjelizácie v krajinách s narastajúcou sekularizáciou. Svätý Otec povedal:

„Na svete je stále veľa oblastí, ktoré čakajú na prvú evanjelizáciu, potom sú ďalšie, ktoré ju už dostali, ale vyžadujú si ešte väčšiu prácu v tejto oblasti. Ďalšie sú zasa tie, v ktorých je síce evanjelium už dlho zakorenené a vytvorilo priestor skutočnej kresťanskej tradícii, ale ktoré napriek tomu v posledných storočiach – zložitými dynamikami procesu sekularizácie - prechádzajú vážnou krízou v oblasti zmyslu kresťanskej viery a prináležania k Cirkvi. Preto som sa rozhodol vytvoriť novú ustanovizeň, v podobe Pápežskej rady, ktorej hlavnou úlohou bude podporovať obnovu evanjelizácie v tých krajinách, kde už zazne-

lo prvé ohlásenie viery a sú v nich aj prítomné cirkvi antickej tradície, ale v ktorých je napriek tomu prítomná narastajúca sekularizáciu v spoločnosti a tiež istý druh „zatmenia zmyslu Boha“. Tieto krajiny sú veľkou výzvou na hľadanie vhodných prostriedkov v záujme opätovného ponúknutia trvalej pravdy Kristovho evanjelia.“ **-sg-**

Vyjadrenie Svätej stolice k záležitosti Kongregácie pre evanjelizáciu národov

Vatikán (28. júna, RV) – Svätá stolica v pondelok vydala vyjadrenie k záležitosti Kongregácie pre evanjelizáciu národov. Vyjadruje v ňom stanovisko Svätej stolice k správam, týkajúcim sa predovšetkým spôsobu získavania finančných zdrojov, ktoré sa rozširujú o tejto kongregácii a považuje za potrebné informovať o niektorých objektívnych skutočnostiach pre ochranu dobrej povesti tejto inštitúcie Svätej stolice a Katolíckej cirkvi.

Kongregácia je orgán, ktorého úlohou je riadiť a koordinovať na celom svete evanjelizačné diela a misionárske aktivity. Prvým a základným cieľom je riadiť a podporovať predovšetkým mladé cirkvi. Táto riadiaca funkcia je vykonávaná na najvyššej úrovni členmi kongregácie, poväčšine kardinálmi, z ktorých mnohí pochádzajú z misionárskych krajín a pravidelne sa stretávajú. Dikastérium je vedené prefektom a inými predstavenými, podľa ich funkcií. Kongregácia ďalej riadi a udržuje veľké množstvo formačných štruktúr v Ríme, medzi ktorými je Pápežská univerzita Urbaniana, na ktorej študuje okolo 1400 študentov, viaceré kolégia, v ktorých je ubytovaných asi 150 seminarisov, 360 kňazov a okolo 150 rehoľníkov a laikov, pochádzajúcich z piatich kontinentov.

Okrem toho venuje každý rok 1080 územiám po celom svete finančnú pomoc, ktorá v mnohých prípadoch predstavuje hlavný zdroj príjmov pre ich diecézy, apoštolské vikariáty, prefektúry. Ďalej kongregácia prispieva na stavbu nových kostolov, pastoračných a vzdelávacích inštitúcií, nemocníc a zdravotníckych zariadení v najchudobnejších oblastiach sveta. Kongregácia pre evanjelizáciu národov svoj hlavný zdroj príjmov má zo zbierky, ktorá sa koná na Svetový deň misií prostredníctvom Pápežských misijných diel a na druhom mieste z majetkov nehnuteľností. Ide o majetok ktorý kongregácia nadobudla v priebehu desiatok generácií z početných darov určených na evanjelizáciu. Týmto vyjadrením chceme posilniť identitu danej inštitúcie a jej hodnotu pre celú Katolícku cirkev, ktorá odpovedá na Ježišov príkaz: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“. **-pd-**

Oficiálne uznanie Svätej stolice pre „Domov Matky“

Po stredajšej generálnej audiencii pápež Benedikt XVI. špeciálne pozdravil členov „Domova Matky“, ktorý bol tento týždeň oficiálne uznaný Svätou stolicou ako verejné medzinárodné združenie veriacich. Schvaľovací dekrét zástupcom združenia pod vedením jeho zakladateľa, španielskeho diecézneho kňaza Rafaela Alonsa Reymunda, odovzdal v pondelok 21. júna predseda Pápežskej rady pre laikov kardinál Stanislaw Rylko.

Domov Matky pozostáva z viacerých vetiev. 29. júla 1982 bola založená mládežnícka skupina s názvom „Domov Matky mládeže“ ako jeho ženská vetva. Bolo to pri hrobe sv. Petra v Ríme, na znak vernosti Svätému Otcovi. 27. decembra 1983 bola založená mužská vetva „Domova Matky mládeže“. Zasvätená ženská vetva vznikla 22. septembra 1984 s názvom „Služobnice Domova Matky“ (Siervas del Hogar de la Madre). 8. septembra 1990 bola založená mužská vetva zasvätených „Služobníci Domova Matky“. 25. december 1995 bol začiatkom „Komunity dospelých Domova Matky“, ktorú tvoria laici, zdieľajúci rovnakú spiritualitu. Zenit/ -dj-

Kardinál Ouellet novým prefektom Kongregácie pre biskupov, Mons. Fisichella, predsedom novej Pápežskej rady

Vatikán (30. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. uskuotočnil niekoľko menovaní. Po prijatí rezignácie na post prefekta Kongregácie pre biskupov z dôvodu vysokého veku, a zároveň na post predsedu Pápežskej komisie pre Latinskú Ameriku – kardinála Giovanniho Battistu Re, vymenoval Svätý Otec na tieto posty kardinála Marca Ouelleta, doterajšieho arcibiskupa Quebecu.

Benedikt XVI. vymenoval aj predsedu novej Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie. Stal sa ním Mons. Salvatore Fisichella, titulárny arcibiskup Voghenzy a od roku 2008 predseda Pápežskej akadémie pre život.

Na tento post - predsedu Pápežskej akadémie pre život - vymenoval Svätý Otec doterajšieho kancelára tejto akadémie, ktorým je Mons. Ignacio Carrasco de Paula.

Benedikt XVI. ďalej vymenoval nového apoštolského nuncia v Poľsku, ktorým sa stal Mons. Celestino Migliore, titulárny arcibiskup Canosy a doterajší stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN.

Svätý Otec vymenoval rektora Pápežskej lateránskej univerzity, ktorým sa stal don Enrico dal Covolo, doterajší docent gréckej antickej kresťanskej literatúry na Pápežskej saleziánskej univerzite a člen Pápežskej teologickej akadémie.

Svätý Otec dnes vymenoval aj pápežského ceremoniára, ktorým sa stal John Richard Cihak. -sg-

Benedikt XVI. schválil promulgáciu nových dekrétov Kongregácie pre kauzy svätých

Vatikán (1. júla, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii Mons. Angela Amata, prefekta Kongregácie pre kauzy svätých a následne schválil promulgáciu nových dekrétov tohto dikastéria.

Päť z nich sa týka uznania zázraku (všetci sú talianski Boží služobníci). Ďalšie dekréty sa týkajú uznania mučeníctva - medzi nimi sú jeden Boží služobník z Rumunska, štyria zo Španielska spolu s 22 spoločníkmi, ktorí boli perzekuovaní počas náboženského prenasledovania v Španielsku v roku 1936, ďalší dekrét sa týka nemeckého Božieho služobníka spolu s dvomi spoločníkmi a v jednom prípade ide o Božiu služobnicu z Francúzska.

Ďalšie dekréty sa týkajú uznania hrdinských cností: medzi nimi sú traja Taliani, Argentínka a Španielka. -sg-

Benedikt XVI. organizátorom Svetových dní mládeže v Madride

Vatikán (2. júla, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii arcibiskupa Madridu, kardinála Antonia Maria Rouca Varelu, spolu s delegáciou organizátorov 26. svetových dní mládeže, ktoré sa budú konať v Madride v auguste budúceho roku.

Pápež mladým v príhovore povedal, aby si nechali srdcia premôcť Kristom – toto má byť cieľom ich účasti na Svetových dňoch mládeže. Vyjadril tiež nádej, aby svetové dni priniesli hojné ovocie a ich prípravu zveril Panne Márii. Svetové dni mládeže nemajú byť len obyčajným stretnutím mnohých ľudí – pokračoval Svätý Otec. Majú byť významnou príležitosťou, aby sa mladí z celého sveta nechali dobyť láskou Krista. Benedikt XVI. potom povedal:

„Je veľa mladých, ktorí sa s pohľadom obracajú na toto pekné mesto v radosť, že sa v ňom stretnú, aby spoločne zjednotení počúvali Kristovo slovo - stále mladé, a aby mohli spoločne zdieľať vieru, ktorá ich spája, spolu s ich túžbou budovať lepší svet, inšpirovaný hodnotami evanjelia.“

V závere ubezpečil pápež všetkých prítomných o svojich modlitbách za to, aby Boh požehnal úsilie pri organizovaní nasledujúcich Svetových dní mládeže. -sg-

Európsky súd pre ľudské práva: Nepovoliť homosexuálne manželstvo nie je porušením ľudských práv

Nepovoliť homosexuálnemu páru právo zosobášiť sa nie je porušením jeho práv. Rozhodol o tom vo štvrtok tento týždeň Európsky súd pre ľudské práva vynesením rozsudku v prospech štátu Rakúska, pomerom štyroch hlasov proti trom. Žiadosť bola prezentovaná dvomi rakúskymi občanmi, Horstom Michaelom Schalkom a Johannom Franzom Kopfom, ktorým úrady opätovne neudelili povolenie na uzavretie manželstva.

Žiadatelia trvali na tom, že bolo porušené ich právo zosobášiť sa, v súlade s článkom 12 Európskeho dohovoru o ľudských právach, a vyjadrili, že sa cítia diskriminovaní vo svojom práve vytvoriť rodinu. V Rakúsku bol tento rok zavedený zákon o registrovanom partnerstve, ktorý nepriznáva homosexuálnym párom rovnaké práva, aké sú priznávané heterosexuálnym párom.

V rozsudku, ktorý odobruje dôvody štátu Rakúsko, sa uvádza, že štáty nie sú povinné na základe Európskeho dohovoru o ľudských právach umožniť prístup k manželstvu párom rovnakého pohlavia. Sudcovia okrem toho poukázali na to, že v Európe neexistuje konsenzus v súvislosti so spomenutou záležitosťou, a posúdenie prináleží národným autoritám. Proti rozhodnutiu je možné sa odvolať do troch mesiacov. *Avvenire/-dj-*

Seminár o diskriminácii náboženstva v Bruseli

Belgicko (3. júla, RV) – „Úloha veriacich v boji proti diskriminácii a osočovaniu náboženstva“ – tak znie téma seminára, ktorý sa bude konať 14. júla na európskej úrovni v Bruseli a ktorý organizuje Rada európskych biskupských konferencií (COMECE). Prítomní si na stretnutí položia viacero otázok, ako napr.: „Čo nás môžu naučiť skúsenosti z minulosti v oblasti náboženského osočovania v Európe? Ako môžu náboženské spoločenstvá odpovedať na náboženskú diskrimináciu? Ako môžu napomôcť posilneniu vzájomného porozumenia, či otázke ako môžu tieto spoločenstvá reagovať na civilnú spoločnosť či politickú oblasť v záujme podpory pokojnej a tolerantnej spoločnosti.“

Seminár bude tiež nadväzovať na stretnutia z predchádzajúcich rokov, ktoré sa venovali téme dialógu medzi kultúrami v Európe, ďalej viditeľnosti náboženstiev vo verejnom európskom priestore, prijatiu islamu v kresťanskej Európe

či otázke reciprocitu v súvislosti s náboženskou slobodou. Na stretnutí sa zúčastnia aj židovskí, moslimskí a evanjelickí predstavitelia. *-sg-*

Mimoriadne objavy v rímskych Katakombách sv. Tekly

Taliansko (22. júna, RV) – Najstaršie ikony apoštolov, jedinečné svojho druhu – také sú najnovšie objavy z rímskych Katakomb sv. Tekly - informuje Pápežská komisia pre posvätnú archeológiu. Objavy v utorok predstavili v rímskej Bazilike sv. Pavla za hradbami. Prítomný bol aj predseda spomínanej komisie arcibiskup Gianfranco Ravasi. Archeológovia s použitím lasera objavili posvätné vyobrazenia v takzvaných „cubiculách“ (cubiculum, pozn. red.), teda v priestoroch slúžiacich ako rodinné hrobky. Znázornení sú na nich traja apoštoli – apoštol Peter, rozpoznateľný typickými charakteristikami najstarších vyobrazení apoštola - rybára. Ďalšie vyobrazenie poukazuje na silu Ondreja a tretie znázorňuje mladého apoštola Jána. Nálezy sa datujú do IV. storočia – uviedol archeológ katakomb Fabrizio Bisconti. *-ag-*

Kresťanské cirkvi na Ukrajine jednotne za obranu morálky

Ukrajina (21. júna, RV) - Kresťanské cirkvi na Ukrajine sa zjednotili v úsilí brániť morálku. Toto je ich výzva štátu, ktorou vyjadrujú nespokojnosť nad „pasivitou voči ochrane morálky, čo zodpovedá podpore rozkladu“. V dokumente, podpísanom Moskovským patriarchátom Pravoslávnej cirkvi, Kyjevským patriarchátom Pravoslávnej cirkvi, Gréckokatolíckou cirkvou, Katolíckou cirkvou, Luteránskou cirkvou a štyrmi evanjelickými denomináciami, je vyjadrený „silný nesúhlas so správaním aktérov vojny počnúc informáciami, ktoré diskreditujú a narúšajú činnosť Národného Výboru expertov pre ochranu verejnej morálky.“

Výzva, ktorú priniesol vatikánsky denník *L'Observatore romano*, sa rodí z nutnosti chrániť vysoké morálne princípy a hodnoty rodiny. V texte výzvy sa ďalej uvádza:

„Ukrajinská spoločnosť je ohrozená propagandou vojny, národnou a náboženskou nevraživosťou, kultom krutosti a násilia a šírením pornografie.“

Cirkvi teda vyzývajú vrchných predstaviteľov štátu, aby sa zamysleli „aké hodnoty a kultúru komunikácie by sme mali odovzdávať našim deťom a zanechať budúcim generáciám.“ *-jak-*

V. svetový samit náboženstiev vo Winnipegu

V kanadskom Winnipegu sa v pondelok 21. júna začal V. svetový samit náboženstiev, na ktorom sa zúčastňujú osemdesiat náboženských lídrov z celého sveta, medzi nimi kresťania rôznych denominácií, židia, moslimovia, budhisti, hinduisti a pod. Stretnutie sa odohráva niekoľko dní pred samitom krajín G8 a G20, ktorý sa uskutoční v dňoch 25. – 27. júna v Muskoke a Toronte, a na ktorom by nemali chýbať ani prezidenti USA, Ruska a Číny. Medzi hlavné témy patria ľudské práva, náboženská sloboda, obmedzenie chudoby, udržateľné prostredie, mier a bezpečnosť. Na príslušnej internetovej stránke je možné pripojiť sa k petícii, v ktorej náboženský lídri povzbudzujú svetových politických predstaviteľov, aby „prijali odvážne a konkrétne opatrenia proti chudobe a pre našu zem, a aby investovali do budovania mieru.“ Samit vo Winnipegu sa končí dnes. **SIR/-dj-**

Mons. Migliore na pôde OSN na tému organizovaného zločinu

USA (22. júna, RV) – Stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN arcibiskup Celestino Migliore vystúpil na 64. stretnutí generálneho zasadnutia OSN s príspevkom na tému organizovaného zločinu, pričom sa zameril na nelegálne obchodovanie s ľuďmi a na zločinecké skupiny obchodujúce s drogami. Dodajme, že práve tieto témy sa týkajú rezolúcie 64/179 z 18. decembra 2009, zameranej na starostlivosť o všeobecné dodržiavanie dohovoru a protokolu a tiež na posilnenie medzinárodnej spolupráce.

Ako zástupca Svätej stolice povedal, Neapolská deklarácia a Dohoda z Palerma predstavujú úspech medzinárodného spoločenstva pri ustanovení vzájomnej spolupráce s cieľom predísť kriminálnej aktivite a napomôcť trestnému stíhaniu páchatel'ov. Dohody – ako pokračoval - uznali nesporné potvrdenie toho, že keď sa zločin stáva medzinárodným, aj reakcia a odpoveď naň musí byť na medzinárodnej úrovni.

„Obet'ami nezákonného obchodovania sa dnes stávajú milióny ľudí, z ktorých viac ako 70% je žien a dievčat. S týmito sa obchoduje za účelom sexuálneho zneužívania. Je to tragická a neospravedlňiteľná skutočnosť. Nadnárodné nelegálne obchodovanie so ženami a deťmi za takýmto účelom je založené na rovnováhe medzi zásobovaním z krajín, odkiaľ pochádzajú obeť na jednej strane a dopytom prijímajúcich krajín na strane druhej. Nelegálny obchod sa začína požiadavkou“ – povedal arcibiskup Migliore.

Následne sa zameril aj na problém obchodovania s drogami, ktorý postupuje so svojimi devastujúcimi dôsledkami či už na jednotlivcoch, ako aj na celých ro-

dinách a spoločenstvách po celom svete. Ako dodal, čo sa týka produkcie, dopyt po ilegálnych drogách je poháňaný organizovanými skupinami, drogovými kartelmi a teroristami. Tieto zločinecké organizácie využívajú financie z nelegálnych aktivít. „Takéto aktivity musia byť oznámené okamžite všetkými možnými legálnymi prostriedkami, v záujme umožnenia spoločenstvám žiť v pokoji a prosperite a nie v strachu pred zločinom a nevráživou“ – dodal Mons. Migliore. **-sg-**

Mons. Mamberti na Kube: Civilná a cirkevná spoločnosť sú volané k spolupráci

Kuba/Vatikán (18. júna, RV) - Na Kube pokračujú oslavy 75. výročia existencie vzťahov medzi Vatikánom a Kubou. Vatikánsky sekretár pre vzťahy so štátmi arcibiskup Dominique Mamberti pri svätej omši v Havane povedal, že v tejto oblasti „je ešte stále čo robiť“. V stredu pri otvorení 10. sociálneho týždňa kubánskej Cirkvi odovzdal prítomným požehnanie Benedikta XVI. a slová ubezpečenia o jeho duchovnej blízkosti a pokračoval:

„Laickosť štátu neznamená vyradenie náboženskej dimenzie zo spoločnosti a spoločenského života. Naproti tomu je založená na rešpekte a spolupráci medzi občianskymi a cirkevnými spoločenstvami pre skutočné dobro človeka.“ Ďalej Mons. Mamberti poukázal na záväzok byť svedkami. Vyslovil výzvu k dialógu a oživovaniu spoločnosti zvnútra. Je to poslanie, ktoré sa musí opierať o hlboký duchovný život a zodpovedajúcu doktrínálnu formáciu.

Arcibiskup Havany o 10. sociálnom týždni kubánskej Cirkvi

Návšteva, ktorá posilňuje prítomnosť Cirkvi na Kube – takto zhodnotil návštevu vatikánskeho sekretára pre vzťahy so štátmi Mons. Dominiqueho Mambertiho arcibiskup Havany kardinál Jaime Ortega. Pre VR o význame tohto podujatia povedal:

„Slúži k prehĺbeniu sociálnej úlohy Cirkvi. Pre nás to bolo totiž niečo nové: pred 20 rokmi nemala Cirkev na Kube žiadne sociálne zastúpenie. Zriadili sme Caritas, komisiu pre spravodlivosť a pokoj na Kube, ako aj Konferenciu biskupov a pod. Teda počas týchto 20 rokov bola uskutočnená určitá cesta a práve sociálny týždeň ponúka každoročne možnosť zanalyzovať vykonanú prácu, ako aj perspektívu do budúcnosti na základe aktuálnej situácie, ktorá je tak trochu „novou“, a to v tom zmysle, že očakávame mnohé sociálne – ekonomické zmeny. Tie boli ohlásené vládou pred niečo vyše rokom. Cirkev tieto zmeny podporila: aj preto je tento sociálny týždeň niečím výnimočným pri sledovaní bezprostrednej budúcnosti.“ **-jak, -sg-**

66. plenárne zasadanie KBS

66. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska (KBS) sa konalo v dňoch 23. a 24. júna 2010 v penzióne Zornička na Donovaloch.

Zasadania sa zúčastnilo 17 biskupov. Ospravedlnil sa rožňavský biskup Mons. Vladimír Filo.

Počas prvého dňa bol na pléne účastný aj apoštolský nunciatus v SR Mons. Mario Giordana.

Medzi biskupmi nechýbali ani novovymenovaný košický arcibiskup Mons. Bernard Bober a aktuálny apoštolský administrátor Mons. Alojz Tkáč. Z dôvodu zmeny na arcibiskupskom stolci sa uskutočnili i nové menovania do rád a komisií KBS.

Predsedom Rady pre misie sa stal Mons. Ján Orosch, predsedom Rady pre laické a apoštolské hnutia Mons. Peter Rusnák a predsedom Rady pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života Mons. Milan Chatur. Za zástupcu KBS v COMECE /Združenie biskupských konferencií členských krajín EU/ bol vymenovaný Mons. Robert Bezák.

Trnavský arcibiskup Robert Bezák bol vemanovaný aj za predsedu Ekonomickej a Ekonomicko - právnej rady.

Novým veľkým kancelárom Katolíckej univerzity/KU/ v Ružomberku sa po prevzatí úradu 10. júla, podľa platného štatútu KU, stane košický arcibiskup Mons. Bernard Bober.

Na programe plenárneho zasadania bola správa o rokovaní Stálych rád KBS a Maďarskej biskupskej konferencie, ktoré sa uskutočnilo v Bratislave. Predseda KBS oboznámil ostatných biskupov s obsahom stretnutia, ktorému dominovali pastoračné otázky a téma Roku Kňazov.

Biskupi sa počas plenárneho zasadania venovali príprave na výročie Cyrilometodské oslavy. V roku 2013 si kresťania na Slovensku pripomenú 1150. výročie príchodu solúnskych bratov svätých Cyrila a Metoda na územie Veľkej Moravy. Z tejto príležitosti KBS od roku 2011 plánuje náboženské, vedecké i kultúrne podujatia. Od roku 2011 budú po katedrálach a chrámoch jednotlivých diecéz putovať k verejnej účte ostatky sv. Cyrila.

Podľa zákonov Slovenskej republiky bude v sobotu 21. mája 2011 sčítanie ľudu. KBS k tomuto sčítaniu pripraví pastiersky list, ktorý sa bude čítať na Veľkonočnú nedeľu 24. apríla 2011. Obsahom listu bude výzva k vyznaniu viery a príslušnosti k Cirkvi.

Generálny sekretár Slovenskej katolíckej charity /SKCH/ Radovan Gumulák predstavil biskupom 16 projektov, pre ktoré budú použité finančné prostriedky zo zbierky KBS na pomoc postihnutým po zemetrasení na Haiti. Niektoré projekty sú už vo fáze realizácie, iné v stave prípravy. Celkovo bolo predstavených 16 projektov v hodnote 1,192 milióna EUR. Rozhodnutím biskupov sa celková suma zbierky, ktorá prevýšila sumu 1,2 milióna EUR, rozdelí na dve polovice.

Jedna pôjde na konkrétne projekty predstavené SKCH a druhá bude daná na účet Haitskej biskupskej konferencie na jej projekty po nešťastí.

Na slovenskú katolícku misiu v Londýne od 1. augusta 2010 nastúpi dp. Tibor Borovský, kňaz Žilinskej diecézy. V tejto službe nahradí po 6 rokoch dp. Jozefa Vojteka, kňaza Nitrianskej diecézy.

Medzi bodmi programu bol aj stav prípravy nového vydania Jednotného katolíckeho spevníka /JKS/. Aktualizácia bude pozostávať z troch krokov. Nadčasovú melódiu treba zachovať. Prekonané staré texty vylúčiť a nahradiť prebásnenými, alebo novými. A tretím krokom bude doplnenie o úplne nové melódie i texty.

Liturgická komisia pripravila preklad rímskeho dokumentu „Eucharistický kult mimo svätej omše“. KBS tento preklad schválila. Po odobrení Svätej Stolice sa bude tento preklad používať ako liturgická kniha na Slovensku.

Na návrh Spolku svätého Vojtecha /SSV/, ktorý chce vydať vreckový formát Svätého Písma, sa biskupi zaoberali možnosťou skrátiť vysvetľujúce poznámky k textom. Podobu skrátenia poznámok chcú odobriť na októbrovom zasadaní pléna.

Biskupi sa počas plenárneho zasadania stretli aj s predsedom Konferencie vyšších rehoľných predstavených /KVRP/ Karolom Maníkom SDB a predsedníčkou Konferencie vyšších predstavených ženských rehoľ /KVPZR/na Slovensku Justínou Kostúrovou OP. Predsedovia poďakovali biskupom za spoluprácu pri organizovaní spomienkových akcií na tzv. Barbar-skú noc. Na mnohých miestach Slovenska boli slúžebné spomienkové sväte omše za obete prenasledovania, konali sa vedecké sympóziá a udalosť bola náležite propagovaná i médiami. Karol Maník predložil vzorový návrh zmluvy medzi rehoľným predstaveným a diecéznym biskupom o práci rehoľníka v diecéznej pastorácii.

Súčasťou plenárneho zasadania bola aj správa o práci Rady pre mládež a univerzity KBS, ako aj Rady pre rodinu KBS.

Rada pre rodinu vysoko ocenila organizovanie Dňa rodiny po jednotlivých diecézach. Akcia sa stala ľuďom oveľa bližšia a zapojili sa do nej dokonca i obecné a mestské úrady. Rada odporúča, aby sa táto akcia každoročne opakovala.

Rada pre mládež a univerzity KBS informovala biskupov o úspešnom priebehu animátorských škôl. Animátorské škola je dvojročné vzdelávanie mladých ľudí, zväčša študentov, ktorí sa pripravujú na prácu s deťmi a mládežou. Školy prebiehajú v deviatich diecézach a v jednej skupine je cca 30 animátorov. K aktivitám rady patria už pravidelne organizovanie Týždňa Cirkvi pre mládež, AKADEM /stretnutie študentov vysokých škôl/ a rôzne vedecké konferencie.

TK KBS/ -jk-

Noví kňazi Spišskej diecézy

V sobotu 19. júna 2010 v Spišskej Kapitule sa uskutočnila kňazská vysviacka.

Absolventi z Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule Jozef Dobrovič, Pavol Drdák, Ján Grivalský, Marek Forgáč, Ján Obšitoš a Marián Vrchovník sa stali novokňazmi Spišskej diecézy. Kňazskú vysviacku prijali z rúk spišského diecézneho biskupa Mons. Františka Tondru v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule. Otec biskup v homílii hovoril o siedmich kňazoch z knihy Jozue a o komentári Origena k tejto knihe. Potom pokračoval a hovoril o sviatosti zmierenia, ktorú novokňazi začnú vysluhovať.

Po kňazskej vysviacke šiesti novokňazi dostali v biskupskej rezidencii dekréty na prvé kaplánske miesto.

Marek Bartkovský

Kňazská vysviacka v Banskej Bystrici

Vysviacka šiestich novokňazov v sobotu 19. júna 2010 v Banskej Bystrici bola dôvodom na radosť a vďakyvzdanie Bohu pre ich príbuzných, celé duchovné spoločenstvo Banskobystrickej diecézy a Kanóniu premonštrátov v Želive. Biskup Rudolf Baláž udelil vo farskom Kostole Nanebovzatia Panny Márie kňazskú vysviacku novokňazom, ktorí budú pôsobiť v nasledovných farnostiach: Erik Hanzen vo Veľkom Krtíši, Ján Kraus v Prievidzi – mesto, Peter Ondřík v Detve, Ján Strečok v Novej Bani, Viliam Vlčko v Leviciach a Herman J. Róbert Dobranský bude vykonávať kňazské poslanie v rehoľnej rodine Premonštrátov.

„Nikto nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov,“ i táto výzva zaznela v evanjeliom čítaní, ktoré pre slávnostné zhromaždenie predniesol stály diakon Štefan Paľuch. Mons. Rudolf Baláž sa v príhovore k novokňazom zamyslel nad tým, že každý kňaz si môže podobne ako starozákonný Mojžiš povzdychnúť: Pane, prečo si na mňa položil ťarchu starostí o tento ľud? Biskup uviedol, že podstata života, do ktorého má byť kňaz osadený, je Ježiš Kristus s jeho ľudskou i božskou stránkou. „Čím je kňaz svätejší, tým mu je jasnejšie, že to má z Krista,“ dodal. Novokňazom následne zaželal, aby boli „úzko spojení s Pánom cez modlitbu a cez pokoru.“ No Kristov duch, ako pokračoval Mons. Baláž, je i duchom tpežlivosti, pravdy, lásky a pokoja. „Nech vám Pán Boh dáva dobrý zrak vášho vnútra,“ poprial novokňazom, aby, ako pokračoval, „ste mohli vidieť Krista v ľuďoch a vo sviatostnom živote“.

Po tom, ako svätiaci biskup symbolicky zveril do rúk novokňazov obetné dary, svätá omša pokračovala liturgiou Eucharistie. Tá je najväčšou vďakou za dar kňazstva. Novovysvätení na záver slávnosti udelili svoje no-

vokňazské požehnanie prítomným, no predtým vyjadrili svoje poďakovania. S vďakou sa obrátili na čestného hosťa a želivského opáta Bronislava Ignáca Kramára, O.Praem. Taktiež poďakovali rodičom, rektorovi seminára Mons. Vojtechovi Nepšinskému a ostatným zástupcom kňazského seminára. Mons. Rudolfovi Balážovi, diecéznemu biskupovi, novokňazi venovali mariánsky ornát s poďakovaním za príklad praktizovania jeho biskupskej úcty k Matke Božej.

Zuzana Juhaniaková

Prešovská archieparchia má šiestich novokňazov

O šiestich novokňazov sa v nedeľu 20. júna rozrástlo kňazské spoločenstvo Prešovskej gréckokatolíckej archieparchie. Pri archijerejskej svätej liturgii v prešovskej Katedrále sv. Jána Krstiteľa udelil vladyka Ján Babjak SJ kňazské svätenie diakonom Mikulášovi Fejkovi, Miroslavovi Demjanovičovi, Jurajovi Štefanikovi, Jozefovi Šašalovi, Róbertovi Krolákovi a Pavlovi Sirotníakovi.

V byzantskom obrade má kňazská vysviacka svoje miesto po veľkom vchode, počas ktorého sa prenášajú chlieb a víno na oltár, aby mohli byť premenené na Telo a Krv Ježiša Krista. Najprv rektor Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove otec Marko Rozkoš predstavil kandidátov svätenia otcovi arcibiskupovi a metropolitovi Jánovi. Potom nasledoval ich pozdrav so svätiteľom, po ktorom v sprievode svojich princípálov – duchovných otcov farností, z ktorých pochádzajú, trikrát obišli oltár a pobozkali jeho štyri rohy. Odteraz už budú pri ňom stáť ako priami vysluhovatelia a správcovia Božích tajomstiev. Po tomto, ľudovo povedané zasnúbení s oltárom, nasledovalo vyznanie katolíckej viery a zloženie prísahy poslušnosti Svätému Otcovi a svojmu arcibiskupovi a ich nástupcom. Podstatná časť kňazskej vysviacky nastáva vtedy, keď si kandidát kľakne pred oltár, svätiteľ kladie na jeho hlavu omofor (vrchná časť biskupského rúcha – znak biskupskej služby a stratenej ovečky, ktorú si dobrý pastier berie na svoje plecia) a ruky a modlitbou naňho zvoláva milosť Presväteho Ducha. Počas nasledujúcich prosieb novokňazi ležia tvárou na zemi a potom sa nad nimi ešte svätiteľ modlí. Nakoniec im odovzdáva znaky duchovnej kňazskej moci – kňazské rúcho, čašu s diskosom (v latinškom obrade je to paténa) a liturgikon – knihu pre slávenie nekrvavej obety. Po kňazskom svätení archijerejská svätá liturgia pokračovala liturgiou Eucharistie – liturgiou veriacich, ktorú už po prvýkrát vo svojej novej službe slávil aj novokňazi.

Na konci slávnosti vladyka pozval novokňazov k horlivej kňazskej službe. Vrátil sa ešte k Roku kňazov a spomenul nádherný príklad svätého arského farára Jána Vianeya a citoval niektoré myšlienky Benedikta XVI. z jeho homílie na záver kňazského roka.

Lubomír Petřík

Kňazská vysviacka v kláštornom kostole sv. Stanislava v Podolínci

V sobotu 19. 6. 2010 v kláštornom kostole sv. Stanislava v Podolínci prijal vkladáním rúk a konsekračnou modlitbou otca arcibiskupa Róberta Bezáka CSSR sviatosť kňazstva d.p. Miloš Miloslav Pizovka, redemptorista, rodák z farnosti Vyšné Ružbachy.

Babjarčík Radoslav

Diecézny kňazský seminár v Badíne má nového rektora

S platnosťou od 1. júla 2010 sa rektorom Kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badíne stal ThLic. Ján Viglaš, doterajší farár v Sielnici. Diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž vymenoval Jána Viglaša na miesto moderátora štúdií, rektora kňazského seminára a rektora seminárneho kostola sv. Františka Xaverského v Badíne.

ThLic. Ján Viglaš je vedúci Katedry morálnej teológie Teologického inštitútu v Badíne. Narodil sa 14. 3. 1970 v Piešťanoch a kňazskú vysviacku prijal 31. 7. 1999 v Banskej Bystrici. Medzi jeho dlhšie študijné pobyty v zahraničí patrí St. Patrick's College Maynooth v Írsku a Pápežská univerzita Gregoriana v Ríme. Morálny teológ Ján Viglaš sa tak stáva v poradí tretím rektorom v histórii obnoveného kňazského seminára Banskobystrickej diecézy od jeho zriadenia v roku 1990.

Doterajší rektor Mons. ThDr. Vojtech Nepšinský, PhD. pôsobil ako druhý rektor diecézneho kňazského seminára počas jedenástich rokov. Od 1. júla 2010 stal farárom a dekanom vo Farnosti Zvolen – mesto a vracia sa tak na svoje predošlé dekanové pôsobisko.

Zuzana Juhaniaková

Vyhlásenie Environmentálnej subkomisie KBS

Cieľom Medzinárodného roku biodiverzity 2010, ktorý bol vyhlásený OSN, je upozorniť všetkých ľudí našej planéty na prírodné bohatstvo, ktoré tu máme a poukázať na negatívny vývoj prejavujúci sa neustálym znižovaním biodiverzity. Biodiverzita, teda ekosystémová, druhová a genetická rozmanitosť živých organizmov (živočíchov, rastlín, húb atď.), sa znižuje predovšetkým z dôvodu negatívnych dopadov ľudskej činnosti. Rozmanitosť stvorenstva je výsledkom Božej stvoriteľskej aktivity pre dobro človeka i celého sveta. Preto znižovanie rozmanitosti prírody je jasným znamením toho, že v určitých aktivitách ľudstvo nekoná

rozvážne, teda v súlade s Božou vôľou, ktorá stvorenie vytvorila a odovzdala nám ho do zodpovedného užívania. Našou povinnosťou je stvorenú prírodu a životné prostredie primerane chrániť a zveľaďovať, nie ohrozovať a ničiť.

Rozmanitosť rastlinných a živočíšnych druhov na Zemi poklesla za posledných 35 rokov o jednu tretinu (podľa Svetového fondu na ochranu prírody, 2008). Slovensko, ako malá krajina v srdci Európy, oplýva veľkým počtom vzácnych druhov organizmov a ich spoločenstiev a preto predstavuje klenotnicu európskej biodiverzity. Vývoj druhovej rozmanitosti však nie je ani v našej krajine potešujúci. Podľa štatistiky bolo v roku 2006 na Slovensku ohrozených 38% lišajníkov, 54,6% machorastov, 42,6% vyšších rastlín, 49,1% mäkkýšov, 45,2% pavúkov, 57% rýb, 100% obojživelníkov, 96,1% plazov, 55,3% vtákov hniezdiacich v SR a 75,6% cicavcov (zdroj: ŠOP SR, Enviromagazín, roč. 13, 2008, č. 3, s. 5). Ako kresťania by sme nemali zostať ľahostajní k takémuto trendu znižovania biodiverzity.

Rastliny ani živočíchy nemôžu žiť bez vhodného prostredia, čiže biotopu, a ak nám záleží, aby sa všetky druhy stvorené Bohom uchovali v čo najväčšej rozmanitosti, je potrebné chrániť a vytvárať tieto vhodné biotopy. Je našou zodpovednosťou uchovať dlhodobu budovanú sieť vzácnych a chránených území na Slovensku, ktoré sú zárukou prežitia rozmanitých druhov organizmov a nesmú byť poškodzované pri presadzovaní ekonomických záujmov. Biodiverzitu je potrebné udržiavať aj v obciach zachovaním fragmentov pôvodných a vytváraním náhradných biotopov, ktoré sa stanú útočiskom mnohých druhov rastlín a živočíchov.

V praktickom živote to znamená rešpektovať potreby zachovania biodiverzity, ochrany a tvorby prírodných biotopov pri každej ľudskej činnosti. Pri hospodárení na pôde a v lese, pri stavbe a rekonštrukcii budov a pri akýchkoľvek zásahoch do prírodného prostredia je potrebné dodržiavať environmentálne princípy a opatrenia. Praktickým príkladom môže byť zatepľovanie budov s vytvorením úkrytov pre netopiere alebo hniezdenie lastovičiek a dážďovníkov, z ktorých každý jedinec denne vychytá až 3000 kusov hmyzu, vrátane komárov. Ďalším konkrétnym návodom je vytvárať v rámci záhrad a poľnohospodárskej krajiny bezzásohové územia (napr. medze), kde môžu žiť aj pôvodné druhy rastlín a živočíchov. Európska únia v rámci svojho programu Natura 2000 vytvára podmienky a prostriedky na kompenzáciu obmedzení z dôvodov ochrany prírody súkromným vlastníkom pôdy, ktoré je potrebné žiadať od kompetentných úradov v SR. Je dôležité zosúladiť záujmy ľudí so zachovaním stvorenstva v celej jeho rozmanitosti.

Environmentálna subkomisia KBS víta iniciatívu Roka biodiverzity a vyzýva kresťanov, aby aj v praxi čerpali z pokladu svojej viery a iniciatívne sa zasadzovali za zachovanie rozmanitosti Božieho stvorenstva v jej plnosti a kráse.

Jozef Kaniansky

Arcibiskup Zvolenský na Mariánskej hore v Levoči

V nedeľu 4. júna 2010 predpoludním sa bratislavský arcibiskup-metropolita Stanislav Zvolenský zúčastnil na výročnej púti na Mariánskej hore v Levoči. Pri tejto príležitosti predniesol homíliu: „Blahoslavená, ktorá uverila...“

Drahí bratia a sestry, drahí mariánski čítelia!

Mária sa vydala na cestu. Aby stretla svoju príbuznú Alžbetu a zdieľala s ňou spoločnú radosť čakajúcich matiek. A tiež, aby Alžbete – tehotnej vo vysokom veku – pomohla a poslúžila. Ak nám Lukáš tak podrobne opisuje ich stretnutie, nechce nám iba detailne zreferovať nejakú okolnosť. Ponúka toto stretnutie ako modelovú situáciu, ako posolstvo, prostredníctvom ktorého sa k nám chce dnes prihovoriť sám Boh. Božou vôľou je, aby sme mali vieru, lebo len viera nás otvára pre dialóg s ním, len viera nás otvára pre schopnosť žiť jeho evanjelium v každodennom živote. Len si všimnime, ako Alžbeta oslovuje a pozdravuje Máriu: okrem nádherného titulu „Matka môjho Pána“ je tu rovnako nádherná charakteristika prichádzajúcej Panny-Matky, charakteristika najlepšie vystihujúca podstatu Máriinho božieho materstva: „Blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa jej splní, čo jej povedal Pán“. Slovo „uverila“ v nás vyvoláva dojem akéhosi vnútorného rozhodnutia učiného v konkrétnom čase a konkrétnych súvislostiach. Teda nie iba nemý súhlas a neosobné prispôbenie sa božej vôli, ale jasné a nahlas vyslovené „fiat“, „nech sa mi stane podľa tvojho slova“. Keď Mária svoju vieru vyjadrila slovami „hľa služobnica pána“, vyjadrila svoj aktívny súhlas so všetkým, čo od nej žiada a bude žiadať Boh. V originálnom texte má použitý výraz trochu iné zafarbenie, ako má naše slovo „služobnica“, ktoré navodzuje skôr akoby pasívnu a tak trochu zatrpknutú odovzdanosť do vôle kohosi až cudzieho. Nie tak Mária: jej „služobnica“ je viac ako akási slúžka: nie, ona je radosná a iniciatívna spolupracovníčka na božom pláne spásy. V Máriinom postoji cítime iniciatívne nadšenie, tvorivú aktivitu, ochotu konkrétne konať, konkrétne sa rozhodovať a trpezlivo znášať námahy plynúce z prijatej úlohy. Nie náhodou potom Alžbeta spresnila, v čo Mária uverila: uverila, že sa „jej splní, čo jej povedal Pán“. V tejto stručnej vete sa dozvedáme ešte viac o povahe Máriinej viery: ona nielenže verí v slovo Pánovo, ale dokonca verí, že ona osobne je jeho adresátkou. Jej viera je silná, čistá, trvalá. Verí nielen v uskutočniteľnosť slova, ale že sa to aj jej osobne, veľmi osobne dotýka. Viera je u nej základom všetkého, preto Mária vlastne reprezentuje celé ľudstvo, všetkých tých ľudí, čo Bohu hovoria svoje „áno“. Podobne ako Abrahám odpovedá Bohu „áno“, aj keď to prináša riziko, reálne riziko, nad ktorým však bdie nekonečný Boh, pán celých dejín i každej sekundy trvania sveta. Nie je to poučné? Nie je to výzva? Ruku na srdce, koľkokrát počujeme Božie slovo, koľkokrát aj neraz hovoríme amen, koľkokrát o obsahu biblických textov aj diskutujeme, ale otázka znie: robíme to s vierou? Nie ako nezainteresovaní pozorovatelia príbehu, ale ako jeho aktívni protagonisti? Ako uskutočňovatelia tohto slova, Bohom povolani budovať Božieho kráľovstvo na zemi?

Keď Mária odpovie „nech sa mi stane podľa tvojho slova“, tiež sa zaujíma „ako sa to stane“. Máriina viera v silu božieho slova ju ihneď aktivizuje do záujmu, ako, akým spôsobom sa uskutoční to, čo chce Pán. Zvestovanie zvykneme počas modlitby „Anjel pána“ vyjadriť slovami z Prológu svätého Jána: „a slovo sa telom stalo“. Stalo sa, a to na viacerých úrovniach. Pod Máriiným srdcom sa počalo dieťa, Ježiš. A v Máriinom srdci sa toto slovo od Boha zrealizovalo ako vnútorné duchovné rozhodnutie slobodného človeka. Lebo Máriina viera bola dynamická, aj ona prechádzala nutnosťou rozhodnúť sa, aj ona mohla byť vystavená riziku odbočiť z Božej cesty. No vo veľkom významovom oblúku sa mystické odmietavé „nie“ pri strome poznania v vymazáva Máriiným vytrvalým „fiat“. Naozaj, „blahoslavená, ktorá uverila“, lebo cez jej vieru sa slovo stalo skutkom, rozhodnutím, činom, telom. Ona totiž nebola odťažitou náhradnou matkou mesiáša, ktorá ho mala iba vynosiť. Bola Matkou v plnom zmysle slova - práve pre hĺbku svojej viery a iniciatívnu odovzdanosť božiemu projektu.

Máriin existenciálny zážitok s mocou stvoriteľského slova ústi ešte aj do toho, že vykročí ako pútnička - na svoju púť radosti a púť pomoci. Jej švagriná Alžbeta počala dieťa vo vysokom veku. Matka ide zdieľať radosť s matkou, milostiplná mladá svieža Matka ide na pomoc tiež z milosti božej matku vo vysokom veku. Mária svoju blízkosť k Alžbete vyjadruje aj prekonávaním priestorovej vzdialenosti k nej. Mária je v tomto výjave akýmsi modelom pútnika: vnímavá na boží impulz vykročí, aby zanesla a odovzdávala radosť, pochopenie, zážitok s Pánom.

Vstúpili ste, drahí pútnici tu na tejto Levočskej mariánskej hore, do stôp Panny Márie. Veď aj vy vyjadrujete svoju blízkosť ku Kristovi a jeho Matke Márii prekonávaním priestorovej vzdialenosti, ktorá obnáša aj útrapy cestovania, možno veľké teplo, možno dážď, možno chlad. Toto prekonávanie väčších diaľok má však zmysel iba vtedy, ak je zamerané na prekonávanie našich vzťahových vzdialeností, vzdialenosti medzi človekom a Bohom, medzi človekom a človekom. Hľadanie vzájomnej blízkosti bolo zvlášť aktuálne v posledných týždňoch, veď sme sledovali tragédiu, ako ľudia počas povodní stratili všetky materiálne hodnoty, ktoré dlhodobo nadobúdali. Nečakaný a tým šokujúcejší rozmar prírody, ktorý radikálne zvrátil osudy mnohých ľudí, ich majetkové pomery i životné plány. Koľko domov, ktoré vyzerali také pevné na vlastných základoch, sa zrazu ako domček z karát zrútili na podmáčnom podloží. Koľko pevne vyasfaltovaných ciest sa stalo obyčajnou hračkou nečakaného trasoviska. Takéto situácie pozná aj Biblia, masy vôd a blata, či privalové dažde v nej vždy vyjadrovali ťažkú skúšku pre ľudské pokolenie, no tiež možnosť akéhosi nového začiatku, nového precitnutia pri pohľade na základnú hierarchiu hodnôt. Samozrejme, nikto nikomu nič podobné neželá, no táto tragédia - ak na ňu už dokážeme hľadieť s trochou odstupu - nám pomáha uvedomiť si, ako veľmi je dôležité nestavať život čisto a výlučne na veciach materiálnych. Na tomto pozadí o to

viac vyniká, čo sa nedá materiálne merať a vyhodnocovať: duchovná sila nestratiť nádej, vnútorná energia pozviechať a začínať odznova – a to všetko za podpory ľudsky zrazu tak blízkych solidárnych ľudí, ľudí veriacich v Boha ochotných podať pomocnú ruku. Ochota ísť napriek prekážkam dopredu, napredovať napriek všetkým protiprúdom, je znakom a príkladom duchovného zmyslu života. Áno, mnohí postihnutí sú pre nás príkladom činorodej nádeje, čo nás naplňa obdivom i modlitbou za to, aby ich Pán i naďalej obdaril duchovnou silou.

Aj preto tu vytvárame toto veľké spoločenstvo viery, kde každý jeden z prítomných, hoci sa vzájomne všetci osobne nepoznáme, predsa sa v istom zmysle spoznávame ako bratia a sestry veriaci v Boha. tak vytvárame spoločenstvo viery cez Máriu, ktorá je prvou veriacou, najvyznikajúcejším vzorom veriacej ženy uskutočňujúcej Božiu vôľu v každodennom živote. Sú rôzne spoločenstvá, športové či umelecké, zjednotené okolo rôznych jednotiacich princípov. Toto naše spoločenstvo na Levočskej mariánskej hore je jedinečné a neopakovateľné, lebo sme zideňní vo viere a zjednotení Kristom. A inšpirovaný Máriou, „blahoslavenou, lebo uverila“. Prichádza k Alžbete, aby jej pomohla, no okrem materiálnej konkrétnej pomoci jej vlastne pomáha svojím svedectvom, na základe ktorého Alžbeta chváli jej vieru. Alžbetine slová sú nielen vyjadrením obdivu voči Márii, sú aj výrazom jej vnútornej radosti a povzbudenia z Máriinho svedectva. Poznať človeka hlboko viery je totiž aj o tom, že vidíme mocné Božie pôsobenie v človeku, potvrdzuje, že je možné veriť v Boha, veriť v neho hlboko a odovzdať. Preto Mária stojí blízko všetkým, ktorí po záplavách stratili všetko, lebo ona – stojac pod krížom – strácala všetko v tom najplnšom zmysle slova – stratila toho komu dala život, koho obetovala v chráme, ktorého tam našla ako dvanásťročného. Stratila toho, koho zachraňovala emigráciou do Egypta, stratila toho, koho slávu videla počas znamení v podobe zázračných uzdravení. Stratila Ježiša, svojho Syna. Jej dušu zaplavila nepredstaviteľná bolesť matky strácajúcej syna, povodeň bolestí presiakla do každej bunky jej presvätej duše. Akokoľvek paradoxne to znie, aj tu mária zostáva „blahoslavenou, ktorá uverila“, lebo podstúpila vzhľadom na svoju vieru tú najťažšiu skúšku.

Alžbeta slovami o „blahoslavenej, ktorá uverila“ prezrádza čosi aj o sebe. Máriinu vieru vníma ako postoj orientovaný na Boha so súčasnou ochotou konať Božiu vôľu. No hovorí aj o Bohu, jeho добрote, veľkosti, vznešenosti a milosrdenstve, o jeho veľkorysosti dávať vieru so súčasnou milosťou prijať ju, rozvíjať a uskutočňovať. O Alžbete sa vlastne dozvedáme, že si vie nielen všimnúť, precítiť a oceniť hĺbku viery svojej švagrinej, ktorú tituluje „Matka môjho Pána!, ale že túto vieru chce prijať aj ona sama. A tak sa v nej zachvelo radosťou dieťa, je naplnená milosťou Ducha Svätého ktorý očisťuje ju aj jej syna Jána: takto v podstate zažívajú pravý krst Duchom Svätým. V Alžbetinej radosti je už predobraz toho, čo vstúpi do srdca svojho syna, Jána Krstiteľa. Ba viac, stretnutie dvoch svätých a Bohu oddaných žien je akýmsi predobrazom, modelom budúcich stretnutí ich synov. Teraz Alžbeta hovorí „matka môjho Pána“, o niekoľko desaťročí ukáže jej

syn na Ježiša Krista, aby ešte hlbšie vyjadril v ako zmysle je tento Ježiš naozaj Pán: hľa, je to „baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta“. A tiež – teraz Alžbeta a pokorou vyznáva „blahoslavená, ktorá si uverila“, za niekoľko rokov jej syn vyzná, že po ňom prichádza ten „komu nie je hoden rozviazať remienok na obuvi“.

Na Márii spolu s Alžbetou obdivujeme jej vieru, na všetkých štyroch protagonistoch dnešného evanjelia hĺbku ich obetavosti a nasadenia: Mária svoje „fiat“ dopovie s rovnakou oddanosťou aj pod krížom. Alžbeta vo vysokom veku prijme svoje materstvo a daruje svetu proroka, Jána Krstiteľa. Ján sa stane mučeníkom pravdy a svedkom víťazstva pravdy nad lžou, víťazstvom duchovnosti nad smrtonosnou pýchou telesnej vášne. A napokon a predovšetkým, Ježiš – syn človeka a Boží Syn – zomrie na Kríži. Blahoslavená, ktorá uverila, že sa jej stane, ako jej povedal Pán a ktorá tomu verí dokonca, do dôsledkov, bezvýhradne, vždy. Aj pod krížom.

Mária hľadá z Božieho popudu kontakt s Alžbetou. Najprv sa odohrá zvestovanie, keď Anjel oznámi Márii, že bude matkou Mesiáša. No potom pokračuje zvestovanie zo strany Márie pre Alžbetu. Aj my sme dnes najprv počuli božie slovo a tesne pred prijatím eucharistie si podáme v rámci znaku pokoja ruky. Dnes si zvlášť uvedomme, že po návrate domov mnohí čakajú na našu podanú pomocnú ruku. Kiež by sa aj v našom živote slovo telom stalo, kiež by sme aj my boli blahoslavení vo viere, že sa nám stane podľa Pánovho slova. Kiež by naša podaná ruka postihnutým rôzneho druhu bola svedectvom o Kristovi, ktorý žiada našu vieru spečaťovať skutkami.

K tomu potrebujeme posilu zhora, chlieb z neba. Ako hlboko mariánska a súčasne kristocentrická je tá chvíľa, keď vám pred oči zdvihneme prepočítateľný chlieb, Eucharistiu, telo Kristovo. A vy odpoviete Amen! Ako veľmi sa v tom momente prijímania podobáme Márii: aj ona prijala pod srdce a do srdca Krista, lebo bola blahoslavená cez vieru v účinnosť božieho slova. Áno, symbolické podanie ruky a reálne prijatie Krista spolu súvisia, sú neoddeliteľné, vzájomne sa podmieňujú. Ježiš potrebuje naše ruky, potrebuje našu prítomnosť vo svete, aby sme tam boli svetlom i soľou. A my potrebujeme jeho, lebo bez neho toho nie sme schopní. Koľkí dnes znechutene zažívajú bolesť nad stratou domova i majetku, koľkých naplnila tma duchovného znechutenia. Kto, ak nie my, naplnení Kristom a inšpirovaní Máriinou vierou, sme povolani podať už nielen symbolickú, ale reálnu pomocnú ruku. „Urobte všetko, čo Vám poviem“, vyzýva nás Matka Božia z Kány Galilejskej, aby sme konali Ježišovu vôľu. Cez dôvernú poslušnosť prisluhujúcich tam v Káne napokon celé spoločenstvo zažilo radosť z dobrého vína. Buďme odovzdávatelmi takej istej radosti, keď sa vrátíme domov, medzi našich susedov, priateľov, známych i príbuzných. Je mnoho tých, ktorí čakajú: dobré slovo povzbudenia, podanú ruku reálnej konkrétnej pomoci. Len tak raz, aj na konci nášho života, budú aj o nás môcť povedať – viac na základe konkrétnych skutkov ako mnohých rečí – že aj my sme blahoslavení, keďže sme uverili, prijali a uskutočnili Kristovo slovo. Ved' on je jediným skutočným žriedlom skutočnej lásky.

TK KBS/ -jh-

Ordinár na Dni polície v policajnej škole v Devínskej Novej Vsi

Ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek sa v priestoroch Strednej odbornej školy Policajného zboru v Bratislave zúčastnil 10. júna 2010 Dňa polície spojeného s oslavou Dňa detí. Spreádzal ho policajný školský kaplán npor. ThLic. Milan Ferenčík. Ordinár sa počas návštevy policajnej školy stretol aj s prezidentom Policajného zboru generálom Jánom Packom a riaditeľom policajnej školy plk. JUDr. Jánom Šarkom, pričom zhodnotili pôsobenie policajného kaplána. Ordinár sa zapojil do rozhovorov s príslušníkmi Čestnej stráže Ozbrojených síl SR, ktorý na oslavách účinkovali so svojim showprogramom. Deti z bratislavských škôl však mali možnosť vidieť aj ukážky policajnej služobnej kynológie, hľadanie a zneškodňovanie výbušnín, zadržanie páchatel'a príslušníkmi Útvary osobitného určenia Prezídia PZ SR v spolupráci s vrtuľníkom, nácvik zvládania a potlačovania demonstrácii príslušníkmi Pohotovostného policajného útvaru, ukážku výcviku policajných koní služobnej hipológie, ako aj príslušníkov Vojenskej polície a 5. pluku špeciálneho určenia zo Žiliny. Programu sa zúčastnil prezident SR Ivan Gašparovič.

Tibor Ujlacký

Vojenský ordinár na ukrajinsko - slovenskej hranici

V sprievode príslušníkov Riaditeľstva hraničnej polície v Sobrance sa ordinár OS a OZ SR v noci 17. júna 2010 dotkol hraničných stĺpov na ukrajinsko - slovenskej hranici. Udialo sa tak počas jeho pastoračnej návštevy príslušníkov Policajného zboru patriacich pod Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach. V sprievode policajného dekana KR PZ Košice mjr. Dr. Martina Juraška a policajného školského kaplána SOŠ PZ v Košiciach kpt. Mgr. Marcela Gábora v dňoch 17. - 18. júna 2010 navštívil policajnú školu v Košiciach, na ktorej sa 17. júna uskutočnili oslavy Dňa polície. Ďalšou zastávkou ordinárovej pastoračnej cesty za východoslovenskými policajtami sa stali Michalovce, kde v priestoroch Okresného riaditeľstva za účasti vedúcich funkcionárov, radových príslušníkov a zamestnancov požehnal inštalovaný obraz patróna policajtov sv. Michala archanjela. Vyvrcholením pobytu ordinára medzi policajtami na východe bola návšteva Riaditeľstva hraničnej polície v Sobrance, ktorý pre neho pripravili príslušníci zboru strážiaci Schengenskú hranicu s Ukrajinou. Ordinár mal možnosť zoznámiť sa s náročnou, zodpovednou a často aj nebezpečnou službou hraničných policajtov, ktorý musia za prísnych podmienok strážiť zelenú hranicu často v nedostupnom teréne pred prevádzачmi a pašerákmi. Policajti podľa možnosti zoznámili ordinára aj s najmodernejšou technikou, ktorá im pomáha plniť zodpovednú úlohu ochrany

Schengenského systému. Aby mal ordinár osobný zážitok s náročnosťou služby hraničných policajtov, navštívil aj hraničný prechod vo Vyšnom Nemeckom a v nočných hodinách v ich sprievode aj zelenú hranicu, aby sa presvedčil, čo to obnáša strážiť vyše sto kilometrovú hranicu vo de v noci, v zime, v lete, pričom nebezpečenstvo ohrozenia života zvlášť v noci je pre policajtov veľmi reálne. Ordinár mal počas svojej návštevy možnosť spoznať mnohých statočných policajtov, ktorí sa navyše hlásia aj k viere v Boha, ktorá im pomáha prekonávať aj ťažkosti spojené s náročnou službou a častým odlúčením od rodín. V súvislosti s tým aj im požehnal v priestoroch Riaditeľstva hraničnej polície v Sobrance obraz patróna sv. Michala archanjela, aby ich motivoval k statočnému plneniu povinností pri ochrane zákonnosti a morálnym postojom v rodinnom i služobnom živote. Pre obyvateľov pohraničnej oblasti bola zaujímavá aj bohoslužba, ktorú ordinár celebroidal vo farskom chráme v obci Tibava s policajnými kaplánmi a miestnym duchovným Marcelom Senderákom, ktorí onedlho rozšíri rady kaplánov Ordinariátu OS a OZ SR. Spomínanú zelenú hranicu sa ordinárovi prekročiť nepodarilo, lebo dokonalý bezpečnostný systém hraničnej polície jeho pohyb zaregistroval skôr, než sa dotkol hraničného stĺpa a príslušníci našej Hraničnej polície ho obrátili smerom späť na územie Slovenskej republiky.

Tibor Ujlacký

Návšteva vладыky Džudžara so sprievodom

Na týždennú návštevu Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku prišla pod vedením apoštolského exarchu, vладыky Juraja Džudžara delegácia z Apoštolského exarchátu Srbska a Čiernej Hory. Spolu s vладыkom Jurajom ju tvoria siedmi kňazi, medzi ktorými sú aj viac rokov v Srbsku pôsobiaci Slováci o. Anton V. Turčanik, OSBM a o. Jozef Selín. Delegáciu po spoločnej modlitbe v kaplnke rezidence privítal vладыka Milan Chatur, košický eparcha. Vzácnym hosťom predstavil pracovníkov eparchiálnej kúrie a oboznámil ich s krátkou históriou miestnej cirkvi. Vzájomný rozhovor prebiehal v uvoľnenej atmosfére a dotýkal sa výmeny informácií o cirkvi a jej ekumenickom spolužití v Srbsku ako aj situácie na Slovensku. V ďalšom bohatom programe delegácia navštívila novovymenovaného košického arcibiskupa Bernarda Bobera, prezrela si Dóm sv. Alžbety, dominikánsky chrám i gréckokatolícku katedrálu. Popoludní navštívili gréckokatolícky Chrám sv. Petra a Pavla na Sídlišku Terasa pre jeho vzácny ikonostas. Ako uviedol vладыka Juraj, cieľom púte po sakrálnych skvostoch Východného Slovenska je poďakovanie za prežitý Rok kňazov a duchovné povzbudenie. Delegácia v Košickej eparchii navštíví ešte pútnický Klokočov a obec Zemplínska Teplica, z ktorej pochádzajú pôvodní obyvatelia byzantského obradu, prest'ahovaní na územie Srbska pred asi 260 rokmi.

Michal Hospodár

Apoštolský nuncius a arcibiskup Zvolenský na návšteve Žilinskej diecézy

V posledný júnový deň navštívili najmladšiu diecézu na Slovensku apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana a bratislavský arcibiskup – metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, aby sa oboznámili s napredovaním stavby nového diecézneho centra a životaschopnosťou Žilinskej diecézy. Na biskupskom úrade, ktorý momentálne sídli v kláštore kapucínov, ich privítal žilinský biskup Mons. Tomáš Galis a primátor mesta Žilina Ivan Harman. Spoločne si prezreli priestory dočasnej biskupskej kúrie a diskutovali o radoostiach i starostiach mladej diecézy. Následne vzácní hostia navštívili katedrálu Najsvätejšej Trojice a zavítali na stavbu diecézneho centra, kde prebiehal kontrolný deň.

Celú stavbu a jednotlivé podlažia podrobne všetkým predstavil generálny riaditeľ stavebnej firmy Ing. Miroslav Novosedlík. Apoštolský nuncius na Slovensku Mário Giordana si dnes stavbu pozrel po prvýkrát. Podľa neho je veľká nielen rozmermi, ale aj tým, že bude slúžiť veľkému cieľu. „Každá diecéza potrebuje mať pod jednou strechou všetky tie úrady, ktoré sú veľmi potrebné pre to, aby pastoračná práca napredovala správnym krokom.“ Veľmi silný dojem mal po prehliadke aj bratislavský arcibiskup a predseda Konferencie biskupov Slovenska Stanislav Zvolenský. „Žilinská diecéza má veľký ľudský potenciál. Vidím, že v krátkom čase bola s veľkou starostlivosťou, s veľkou ochotou postavená hrubá stavba nádhernej budovy.“ Stavba diecézneho centra na bývalom novom trhovisku v centre Žiliny sa začala pred ôsmimi mesiacmi a podľa žilinského biskupa napreduje až prekvapujúco rýchlo. Ukončenie stavby za 4 milióny eur je naplánované na máj 2011. Zatiaľ bolo preinvestovaných milión sedemsto tisíc eur. **Peter Holbička**

Železničná stanica v Nových Zámkoch sa zmenila na kostol

Mimoriadnym vlakom ťahaným najrýchlejším parným rušňom Albatros prišiel trnavský pomocný biskup Mons. Ján Orosch s ďalšími hosťami do železničnej stanice v Nových Zámkoch na slávnosť inštalácie sochy patrónky slovenských železničiarov sv. Kataríny Alexandrijskej v nedeľu 20. júna 2010. Slávnostnú sv. omšu celebraval Mons. Orosch spolu s kňazmi z Nových Zámkov za účasti širokej verejnosti vo vestibule novozámockej železničnej stanice za jej plnej prevádzky. Nevšedná bo-

hoslužba, počas ktorej biskup požehnal aj sochu patrónky železničiarov sv. Kataríny Alexandrijskej takpovediac zmenila stanicu na kostol, pričom požehnaná socha, ktorej autorom je sochár z Cífera Vlado Tinák bude aj po skončení slávnosti dominovať vestibulu stanice.

Mons. Orosch v homílii priblížil prítomným osobnosť sv. Kataríny, a jej príklad viery. Vyzdvihol obetavú a náročnú prácu príslušníkov „Modrej armády“ a poďakoval im za službu, ktorú konajú cestujúcim občanom pri ceste za prácou, blízkymi, ale aj postihnutým a chorým počas púte Rodiny Nepoškvrmenej do Lúrd.

Na záver slávnosti sa prítomní stretli na agapé. Obdobné sochy inštalovali železničiari na Slovensku v Múzeu dopravy v Bratislave, či na stanicách v Kysaku a Tvrdošovciach. **Tibor Ujľaký**

Úmrtie: Kňaz Pavol Bachan

V piatok dňa 18. júna 2010 zomrel v ranných hodinách vo veku 84 rokov kňaz Pavol Bachan. Po vysvätení za kňaza dňa 24. augusta 1951 pôsobil ako kaplán v bratislavskom Dóme svätého Martina, vo farnostiach Dolná Krupá, Šaštín - Stráže a Topoľčany. Administrátorom bol vo farnostiach Veľké Krškany, Šípice, Krškany, Drahovec a Čeladice. Výpomocným duchovným bol v Záhorскеj Bystrici, odkiaľ v roku 2006 odišiel na odpočinok.

Pohreb zosnulého sa uskutočnil v utorok 22. júna 2010 vo Veľkých Vozokanoch. **-jh-**

Zomrel páter Štefan Halienska SJ

Dňa 24. júna 2010 v Ivanke pri Dunaji odovzdal svoju dušu Pánovi páter Štefan Halienska SJ. vo veku nedožitých 70 rokov, po dvojročnom zápase s ťažkou chorobou.

P. Štefan Halienska sa narodil 12. 8. 1940 v Potvoriciach, okr. Trenčín. Pochádzal z roľníckej rodiny, ako štvrtý z ôsmich súrodencov. V r. 1959 zmaturoval na pôdohospodárskej technickej škole v Novom Meste nad Váhom. Po 25 rokoch angažovania sa v laickom apoštoláte sa rozhodol pre rehoľný život a v roku 1992 vstúpil do noviciátu Spoločnosti Ježišovej v Trnave. Kňazskú vysviacku prijal 27. 6. 1998 v Bratislave. Od r. 2001 slúžil ako univerzitný kaplán študentov Katolíckej univerzity v Ružomberku. V roku 2003 zložil posledné sľuby.

Rozlúčka so zosnulým pátrom Halienským sa konala 28. júna v Ružomberku. Svätej omši predsedal spišský diecézny biskup Mons. František Tondra. Telesné pozostatky boli uložené do hrobky jezuitov na ružomberskom cintoríne. **-jb-**